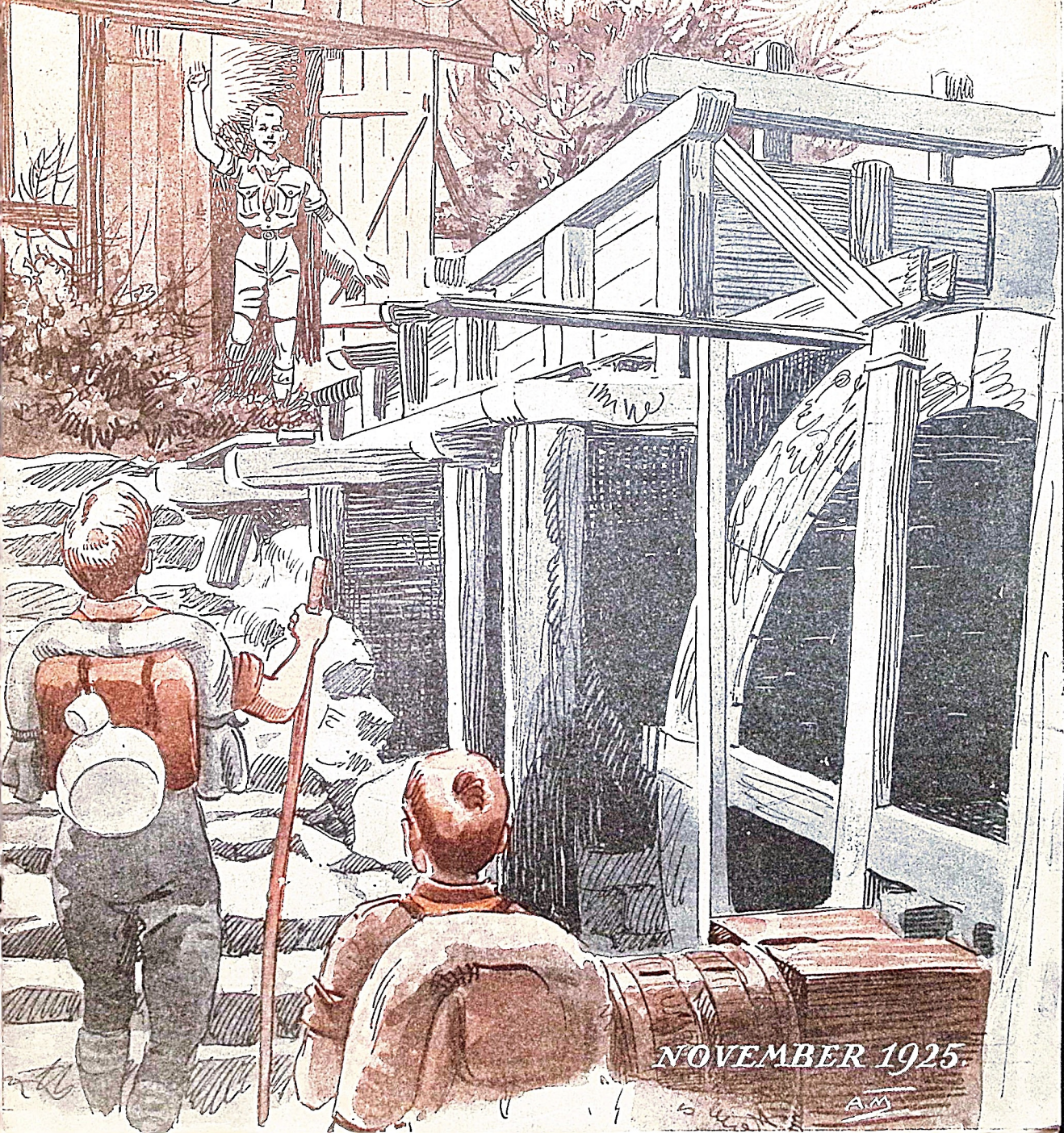

PREJDERNES MAGASIN

NOVEMBER 1925

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 15858

SPEJDERNES HAANDBOG

180 Sider, 70 Ill. 4000 Eksemp. solgt i Lobet af 1 Aar. Kr. 1.50

Faas
i alle
Boglader

Køb hos Greisen

Fr. Palm Greisen - Silkegade 4

Telefon Central 4619 og Byen 7018

Bøger — Bogtrykkeri — Papir

Merkur

Selvtonende
Papir

„Tonafix“

giver gode Billeder selv af svage Film
(Ny Emulsion 1925)

CARL POULSEN & SØNNER
København—Valby

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adelersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange
danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“'s Mærke.
Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

ØNSKER DE

et solidt og holdbart Stykke

Tinarbejde

Forlang hos Deres Guldsmed

W. Greens Fabrikat
eller ring til Telefon 8548 & 14748

Radio-Dele en gros.

Specielt fremhæves:

DREJEKONDENSATOR

med og uden Verniør.

L. L. KAARILL
København K.

Pilestræde 51, 1. Sal.

Tlf. Central 6704.

VÆR BEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

NUMMER 2

NOVEMBER 1925

10. AARGANG

Spejderens Vandringsang.

Marchtempo.

Jørgen Bentzen.

Jeg er Vandringsmand af Fødsel, fri som Mar-ken's muntre Føl - Kald mig

kaad og kald mig fødsel - jeg er rig paa Guld og Sølv.

Jeg er Vandringsmand af Fødsel,
fri som Markens muntre Føl —
kald mig kaad og kald mig fødsel,
jeg er rig paa Guld og Sølv.

Jeg blev døbt i Bølgens Brusen,
lærte Leg af Strandens Sten,
jeg fik Navn af Stormens Susen
og vandt Skovene som Len —

Læggekunstens skjulte Fælder
kender jeg til Punkt og Prik:
tusind Draaber Sol jeg holder
i en sludfuld Regnvandsdrik.

Har I andre Raad til Kløge,
saa har jeg vel Raad til Smil —
jeg har hundred Mil tilbage,
naar I andre holder Hvill

Afsunget første Gang ved
en Fest i 1. Ordstrup Trop.

Kald mig kaad og kald mig fødsel —
jeg er rig paa godt Humør!
Jeg er Vandringsmand af Fødsel —
jeg vil vandre — til jeg dør!

G. J.

Af Magnus E. Pedersen.

Ill. af Axel Mathiesen.

„Du er vor Fange,” sagde Martin højtideligt.

„Hvad er Meningen med det?” raabte Steen vredt.

„Det behøver vi jo ikke at svare dig paa; men naar jeg alligevel vil gøre det, er det en særlig Gunst, som udvises dig, fordi du i Virkeligheden har opført dig som en gentleman. Er du med?”

Steen nikkede sammenbiddt. Men hans Blik veg ikke fra Martins.

„Ser du — vi har tre Grunde til at gøre dig til vor Fange. For det første opførte du dig temmelig storsnudet overopførte du dig temmeligt storsnudet overfor os i Aften. For det andet er der en oppe fra Skovly, hvor du hører til, som har fornærmet os ved at skælde Kronborg ud for en Badehytte og truet med at jage os ud af Hytten. For at du skal forstaa, hvorfor vi vil hævne os over dette, vil jeg gøre dig opmærksom paa, at Eriks Far har indhentet allernaadigst Tilladelse hos din Onkel til, at vi maa benytte Kronborg lige saa tosset vi vil.”

„Og den tredje Grund?” spurgte Steen.

„Naa, før Søren — sagde jeg, der var tre Grunde hold nu de forbiandrede Øjne hos dig selv, din Idiot! Er det maa-ske mig, der er *din* Fange? Nej, du er *min* Fange! Den tredje Grund er, fordi det morer os. Er du med?”

Atter nikkede Steen.

„Hvornaar er jeg fri igen?” spurgte han lidt efter.

„Engang i Morgen, tænker jeg. Tror du, de vil savne dig i Dag?”

„Om ikke før, saa i Aften — jeg sagde, at jeg ikke kom hjem før, fordi jeg skulde ro i Kajak.”

„Godt, saa giver vi dig fri i Aften — for at undgaa Vrøvl. Ro Folkens!”

To Minutter efter lagde Baaden til ved Kronborg. Martin laaste op og viste Fangen ind i Fængslet. Han og de tre andre fulgte derpaa efter for at indtage deres Middagsmaaltid, Mælkebrød, yderst tiltrækkende — Carl fremstillede Gudespen i en Kasserolle over et Primusapparat.

Det første, Sørøverne iverdigt foretog sig, var at undersøge, om Steen nu alligevel ikke havde lavet Hundekunster med sin Sav; men de var fire om at konstatere, at Væggene var lige saa hele, som sidst de forlod Kronborg.

Efter Maaltidet drog de ud til ny Daad — „de havde tænkt at more sig lidt i Kajakken, men haabede ikke, at det skulde gaa dem lige, saa galt som Steen”. Dette meddelte de ham smilende, da de forlod ham, og Martin, som var den sidste, da han skulde laase af, ønskede ham god Fornøjelse, men fj-

ede iverdigt elskværdigt til, at skulde han blive sulten, saa vidste han vel, hvor Resterne af Middagsmaden stod.

IV.

I fire Timer blev Sørøverne borte. Saa længe de opholdt sig paa Søren, kunde Steen følge deres Færd gennem Glughullerne; de lod til at more sig overdaadigt i hans Kajak — de skiftedes til at ro i den og til at vælte med den, og lige henrykte var de. Den sidste Timestid tilbragte de udenfor Steens Synskreds. Formodentlig var de gaaet i Land for at anrette de sædvanlige Ulykker, som de var berygtet for i vid Omkreds. Eller ogsaa for at lægge Raad op om, hvad der skulde gøres ved Fangen. — Steen gættede paa, at de vilde adoptere Kajakken som deres egen. — Og hans Gætning var ikke ved Siden af.

„Naa, har du moret dig godt?” spurgte Martin, da han vendte hjem i Spidsen for sine Mænd.

„Jo Tak — efter Omstændighederne! Jeg talte, hvor mange Gange I vendte Bunden i Vejret paa min Kajak. Syv!”

„Den er egentlig ikke saa daarlig, den samme Kajak — alt for god til dig. Der er heller ingen Mening i, at saadan en Rad, der kun kan drukne, hvis Kajakken kæntrer, at han skal have Lov til

at ligge og lege med den, mens andre Mennesker, som meget bedre forstaaer sig paa den Slags Ting ..."

(„Ja, paa at kæntre og drukne," indskød Carl spagfærdigt.)

„... skal se til. Hvor mange Dage kunde du tænke dig at laane os Kajakken?"

„Tre — paa Betingelse af, at du lader mig faa Dolken!"

„Pas paa din Mund, Steen! For Spøren, kan du da ikke forstaa, at det ikke nytter at stille sig paa Bagbenene, saa længe du sidder i Fængsel, din Idiot! Dolken faar du ikke — det troede jeg, jeg havde forklaret dig tydeligt nok. Jeg gider ikke staa og skændes med dig mere. — Kajakken ligger godt, hvor den ligger, hernede under Badehuset, og for din egen Skyld vil jeg raade dig til at lade den være i Fred. Med Hensyn til Dolken (jeg siger dette, for at du skal se det haabløse i at prøve paa at faa fat i den), saa hænger jeg den paa dette Søm — læg endelig Mærke til det, Steen! Gaa ned i Baaden alle fire!"

„Se nu!" sagde Martin med et tilfreds Smil, da han stod i Baaden og lausede Badehuset af. „Nu kan du jo prøve paa, om du kan faa fat i Dolken. Naar vi har sat dig i Land, ror vi tilbage til vor Borg. Du har ingen Kajak at ro omkap med os i, og selv om du havde, saa mangler du din Sav, som har lagt

sig paa et mindre tørt Sted ... du faar aldrig den Dolk, Steen! Jeg skal passe paa den, som var det et lille Svøbelsesbarn!"

Carl og Svend roede. De havde begge et Overflod af Kræfter, som de ødselt brugte til at faa Baaden fremad, og den ene vilde ikke staa tilbage for den anden. Derfor førte hvert Aaretag Baaden et godt Stykke henover Vandet, og Afstanden til Kronborg blev hurtigt større og større.

I Forstavnen sad Erik og fløjtede. Martin og Steen sad i Bagstavnen, Side om Side. Martin havde anbragt sig i en karakteristisk Stilling med Armene over Kors og sad ganske ugenert og betragtede Steens melankolske Ansigt fra Siden. Steen havde vendt Ryggen halvt imod de andre; hans Blik hang ved Kronborg, som om alt andet var Luft.

Maaske fandt Drengene ham noget underlig, og i Grunden var de undskyldt deri, for Fyrens Adfærd var besynderlig; men i Løbet af forbavsende kort Tid udviklede deres Undren sig til en Følelse, der var stærkt beslægtet med Rædsel.

Man kunde vel have roet en Snes Meter, da Steen pludselig rejste sig op i Baaden, og stod der i sin fulde Længde, rank og støt, med den nøgne, solbrunede Ryg vendt mod de andre.

„Hvad Spøren bilder du dig ind!" raabte Martin, der var baade overrasket og vred.

„Jeg vinker Farvel til min Kajak!" lød det mærkelige Svar.

„Saa sæt dig da for Spøren ned; ellers dratter du i, og jeg garan ..."

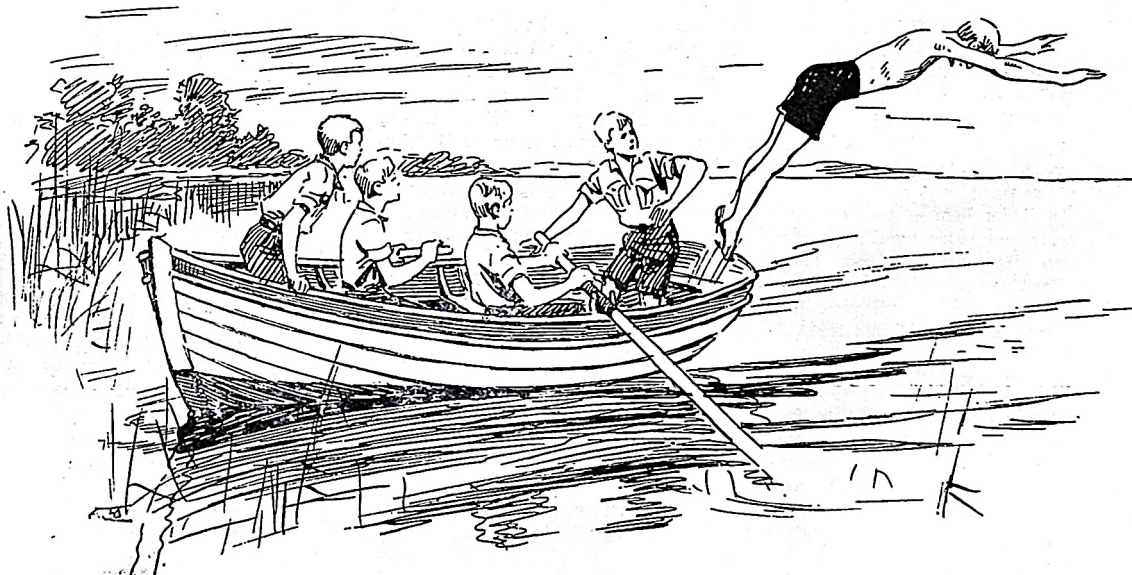
Martin fuldførte aldrig Sætningen. Et smidigt Drengelægeme strøg gennem Luften. Der lød et Plask, og Steen var forsvundet, sporløst forsvundet. Vandet havde slugt ham. Baaden havde ikke engang faaet Tid at stoppe op, før man var langt væk fra Stedet. Og der var ingenting at gøre — den forsvundne Dreng kom ikke til Syne igen. Ingen kunde huske det nøjagtige Sted, hvor han var sprunget i, og selv om man havde fundet det, saa var Vandet saa uklart, at man umuligt kunde se nogen som helst Genstand i Dybet.

Begivenheden havde gjort et uhyggeligt Indtryk paa Drengene, og deres Uro tog til i samme Grad, som Minutterne sneg sig af Sted, uden at Steen havde vist sig.

„Du burde have holdt fast i ham, Martin," sagde Erik, og han kunde ikke gøre for, at Stemmen lød bebrejdende.

„Jeg anede ikke, han vilde springe," svarede Martin næsten grædefærdig.

„Sprang han? Faldt han ikke?" spurgte Carl.

Et smidigt Drengelægeme strøg gennem Luften ...

„Jeg aner det ikke. Jeg ved bare, at han pludselig blev borte. Hvad skal vi gøre — hente Hjælp?“

„Imens vil han være død,“ sagde Svend med en underlig tør Stemme. „Han maa være blevet hængende i Dyn-det paa Bunden eller i Planter, ellers var han kommet op til Overfladen, inden han druknede. Hvorfor sprang han?“

„Gid en af os var god til at dykke,“ sagde Erik. Der var ingen, der havde i Sinde at besvare Svends Spørgsmaal.

„Jeg vil prøve!“ erklærede Martin. Han lod Handling følge Ord, klædte sig af, sprang ud, gik til Bunds, men faa Sekunder efter kom han op igen, prustende og stønnende.

„Jeg kan ikke se noget ... i dette Vand,“ gispede han.

Atter gik han ned, og saadan gentog det sig et Par Gange, men stadig uden Resultat. Til sidst maatte han kravle op i Baaden, og sløj og mat smed han sig i Bunden.

De tre saa fortvivlet paa deres Fører; de var klar over, at nu var det ikke mere Leg, men dyb Alvor.

„Vi er nødt til at foretage os noget,“ — det var Carl, der afbrød den uhyggelige Tavshed. — „Vi kan ikke lade være. Vi maa hente Hjælp — det er alt, hvad vi kan gøre; men det er vor Pligt.“

Uden et Ord gav de andre ham Ret. Svend tog fat i den ledige Aare, og baade han og Carl lagde Kræfterne i — i Bevidstheden om, hvad det gjaldt. Hurtigt naaede de Baadebroen. De sprang op paa Broen og løb i Land for at alarmere Folk — to og to sammen, i modsatte Retninger.

„Hvis de finder ham — tror du saa, en Pullmotor kan redde ham?“ spurgte Martin paa Vejen til det første Hus. Han og Svend var sammen.

„Jeg er bange for, det vil være for sent. Og hvor faar vi en Pullmotor?“

V.

Den følgende Nat glemte de fire for første Gang i deres Sørvægtid at laase Døren af. Denne Glemsomhed (Gaarsdagens Anstrengelser fik Skylden) havde til Følge, at Drengene tidligt den næste Morgen blev vækket af en højst uvedkommende Person.

De gned Øjnene og konstaterede alle fire, en efter en, at Skikkelsen, som stod

i Døren, var Steen lyslevende.

„God Morgen, Dreng,“ sagde han muntert. „Jeg kommer for at kræve jer til Ansvar for et Rygte, I har udspreddt om, at jeg skulde være druknet. Hvordan i Alverden kan det falde jer ind?“

„Velkommen op af Vandet, Steen!“ sagde Martin, mens han balancerede paa eet Ben i Færd med at trække Bukser paa. „For en anden Gangs Skyld vil jeg bede dig give et Signal, inden du springer, for at vi kan tage Affære. Vi har haft en frygtelig Mavepine for din Skyld.“

„Ja, du er min Sandten en køn Fyr!“ istemte Svend. „Saa faar du os til at tro, at du ikke kan svømme, hvorpaa du ganske rolig springer ud og slaar Verdensrekord i Undervandssvømmning. Vi troede, du var blevet hængende i Dyn-det.“

„Det var den skrappeste Svømmetur, jeg har været ude for,“ tilstod Steen smilende. „Inden jeg sprang ud, fyldte jeg Lungerne med en Mængde Luft. Jeg svømmede et langt Stykke under Vandet; men det var næsten ikke til at holde ud. Man skulde tro, du lige havde lagt alt til Rette for mig, Martin, da du hængte Dolken derinde paa Sømmet. Det var en glimrende Chance, jeg havde, og var jeg dykket op for tidligt, havde jeg ødelagt den. Men jeg var lige ved det, da jeg slap Luft første Gang. Jeg svømmede alligevel et Par Tag til og fik saa Øje paa noget mørkt foran mig — det var Pælene til Badehuset. Næh, hvor blev jeg glad! Et eneste Tag endnu, og jeg var inde under Badehuset ...“

„Saa kravlede du op igennem Lemmen og hentede Dolken,“ fortsatte Erik, som vilde vise, at Sprøjerne ikke var saa helt tossede.

„Hold dog Kæft, dit dumme Fjols!“ raabte Martin vredt. „Lad Steen fortælle!“

„Ja, men det er fuldstændig rigtigt,“ sagde Steen. „Jeg troede for Resten ikke, I havde opdaget den Lem. Er I ikke glade for den?“

„Jo, det kan du stole paa! Den er udmærket, naar vi skal vaske Tøer ...“

„Vi var saamænd allerede paa Vej op til din Onkel og skulde fortælle ham, at du var druknet,“ forklarede Svend. „Ja, det var slet ingen sjov Historie for os! Ser du, først prøvede Martin, om han

kunde fiske dig op, og da det gik skidt, blev vi enige om at hente Hjælp. Hvad Spøren skulde vi gøre — vi vidste jo ikke, at du bare lavede Sjøv med os! Men tror du, de Bønder tampe vilde hjælpe os? Nej, ikke Tale om det — de grinede os lige op i Ansigtet og sagde, at vi bare vilde have dem til at gaa i Vandet. Saa var vi jo nødt til at gaa op til din Onkel og fortælle ham Historien. Men paa Vejen derop var Martin saa heldig at komme i Tanker om, at det var bedst, at vi fik Dolken med — naa, og vi hjem efter den! Du kan stole paa, vi blev lidt underlige til Mode, da vi opdagede, at baade den og Kajakken var borte. Først da vi opdagede, at du havde savet Gulvet igennem, gik der en Praas op for os.“

„Det var morderlig smart af dig at save Gulvet igennem i Stedet for Væg-gene,“ sagde Martin. „Der var ingen af os, som tænkte paa at se efter dør; tilmed var det Sted, du havde savet igennem, skjult af Sengetæpperne. Hvis det havde været et aabent Hul, vilde jeg have sagt, at du var en hensynsløs Fyr; naar det saadan var skjult under Tæpperne, kunde en af os lige saa let have traadt hen i det og brækket Benet. Men du har netop regnet det saa snildt ud, saa de løse Brædder hvilede paa Gulv-lægterne. Du har ærligt fortjent den Dolk, Steen, og jeg vil ikke misunde dig den ... Sig mig for Resten, betyder den noget særligt for dig, siden du satte alt ind paa at faa fat i den? Jeg synes, du sagde, det ikke var din.“

„Det var det heller ikke — men nu er det. I synes maaske, det lyder noget underligt ...“

„Ja, i høj Grad! Dolken har maaske en helt interessant Historie?“ Ordene var en tydelig Opfordring til Steen om at fortælle.

„Aa nej, saamænd — Dolken er ganske almindelig ... det er dog ogsaa noget løjerligt noget at tale om,“ fjædede han ærgerligt til. Og i en hel anden Tone kom det: „Sig mig, er der nogen af jer, som ikke kan lide Jordbær?“

„Hold Mund!“ raabte Erik begejstret. „Har du maaske et Udvalg med i Kajakken?“

„Nej, men der er Masser af dem paa Skovly. Skal vi sige i Aften Klokken halvtotte?“

„Lad gaa med det! Der er vel rigtig Fløde?“

„Naturligvis!“

„Sig mig, staar din Onkel bagved?“
spurgte Martin.

„Ja, han går! Saa kommer I altsaa?“

Et firdobbelt „Javel“ var Svaret.

„Farvel med jer saa! Og paa Gen syn!“ Han satte sig til Rette i Kajakken.

„Klokken halvotte!“ jublede Erik, mens Steen roede bort.

VI.

4 til 7½ er 11½. Det var netop, hvad Klokken var, da Sprøverne efter en forfølgelig Aften vendte tilbage til Kronborg. Fuldmaanen stod lige over Trætoppene i Skoven, og Aftenen var sval og stille — alt sammen saare stemningsvækkende. Drengene var i herligt Humør!

De gik til Køjs, ikke for at sove, men for at snakke, og Klokken blev henad de smaa Tal, før de faldt i Søvn.

„Du store Kineser, hvor I aad, I Bæster!“ Det var Martin, der gav sin Forargelse Luft. „I skulde vide, hvor jeg skammede mig over jer ... jeg sad og turde næsten ikke ta' noget, bare fordi I aad saadan.“

„Tak skal du ha' — du skulde tale om nogen, Martin.“ Svends Stemme var mindst lige saa indigneret. „Du fik vist nok din Broderpart — vi var temmelig enige om alle fire at æde den rare Proprietær ud af Huset. Du kan være sikker paa, det er sidste Gang, vi bliver budt deryp.“

„Vi morede os jammerlig godt,“ lød Eriks Bidrag til Underholdningen. „Sikke Spænd vi havde i Kostalden! Hvor var Carl for Resten dengang?“

„Ja, hør nu bare,“ sagde Svend. „I skulde have set et Syn! Jeg kom ganske tilfældig forbi Lysthuset — og hvem ser jeg komme ud deraf med Miner og Holdning, som om de var dalet ned fra Himlen, ned til os almindelige Mennesker. Saamænd ham, den gamle Knark, I ved med Fipskægget — og vores egen Carl!“

„Aa, det bedre Menneske!“ jamrede Erik sig. „Han har den Frækhed, som vi andre mangler — tror I ikke, han marcherede rundt med en Mine, som om han havde været til Vækkelsesmøde. Han gik og gned sig op ad Fipskægmanden, saa jeg var ved at brække mig!“

„Hvad i Alverden har de to haft at

snakke sammen om? Aa, søde Carl, fortæl os lidt om det, saa vi kan blive nogle bedre Mennesker,“ tiggede Martin.

Men Carl vendte fornærmet sin brede Ryg til.

„Rare, søde Carl,“ mumlede Erik. „Lad være at vende Ryggen til! Tilgiv,

...han gik med Fipskægmanden...

at vi talte saa uopdragent til dig, men det volder os saa stort Besvær at tale anderledes. Vil du ikke nok fortælle os det?“

„Nej, jeg vil ej,“ svarede Carl gnævnt. „Hold Kæft og lad mig sove — Det er jeres egen Skyld,“ fjøede han bittert til. „I behøvede ikke at spille saa sjove, saa I absolut skulde gøre Nar af mig. Det var dig, Svend, der kaldte Winther en gammel Knark — det Udtryk vilde du ikke have brugt, hvis du“

„Ja, men jeg mente det ikke — vil du ha', jeg skal græde paa det? Han er vist et rart Menneske, ikke?“

„Hvis ikke I havde været saa vandle, vilde jeg have fortalt jer noget af det,

han fortalte mig. Men det er altfor godt til at pødelægges af jeres Sjøvheder.“

„Vi skal ikke sige et Ord,“ lovede de tre, og efter at have truet med at holde op paa Sekundet, hvis de brød deres Løfte, begyndte Carl at fortælle. Det var en Historie, men en virkelig Historie; den handlede om den kinesiske Dolk. Da Carl sluttede, forstod Drengene, hvad der havde faaet Steen til at handle, som han gjorde. Punkter, som de før stod uforstaaende overfor, var blevet klarlagt.

Winther var en Slægtning af Proprietæren. Han havde kendt Steen lige fra hans femte Aar; hvert eneste Aar havde Drengen tilbragt sin Sommerferie paa Skovly; men de sidste to Aar havde der været som et Hul, der gjorde, at Ferien ikke blev det, den skulde være. Dette Hul skyldtes, at Poul, Proprietærens eneste Søn og Steens jævnaldrende Kammerat, var omkommet ved Drukning. Hverken Lund eller hans Kone forvandt nogensinde rigtig den Sorg, Ulykken bragte. Der var det tomme Hul, og kun Steen forstod at udjævne det i den Maaned, han var paa Ferie.

Men ingen savnede Poul mere, end Steen gjorde. Den kinesiske Dolk var et Bevis derpaa. Dolken havde tilhørt Poul — han havde faaet den som Gave af en søfarende Slægtning —, og han havde den med sig alle Vegne, hvor han gik. Men Dolken, som for Steen betød en værdifuld Erindring om Poul, forsvandt sporløst for et Aarstid siden. En mindreaarig Nevø af Proprietæren havde laant den — naturligvis uden Tilladelse —, og saa var den blevet borte for ham. Da Steen fik dette at vide, gav han sig til at søge alle Vegne efter den; men han havde ikke Held med sig og opgav til sidst at faa den at se mere.

Der var næsten ingenting, der havde Tiltrækning paa Steen mere. Før havde Badning optaget en stor Del af hans Tid; han var en udmærket Svømmer, og intet havde mere ham mere end at ligge og pjaske i Vandet. Men siden den sørgelige Drukningulykke havde han tabt Lysten til at gaa i Vandet.

Steen og Poul og en tredje Dreng var gaaet ud til Stranden, hvor der var bedre at bade end i Spen. Det var temmelig stærkt Blæsevejr, og der var god Bølgegang; men det brød ingen af dem sig om — det morede dem at svømme imod Bølgerne. Steen var den eneste,

som kunde svømme rigtigt, og han var svømmet et godt Stykke længere ud end de andre. Pludselig ser han sig tilbage og opdager, at hans to Kammerater er forsvundet. Han svømmer indad. Saa faar han Øje paa et Hoved, der kommer til Syne over Vandet og forsvinder igen. Han gaar til Bunds og faar fat i en Dreng og bjerger ham i Land. Han var

næsten død; men Steen foretog Oplivningsforsøg med ham og fik langt om længe Liv i ham. Steen reddede denne Drengs Liv — en Dreng, de ganske tilfældigt havde slaaet Følge med, da de gik i Vandet. Men Poul druknede. Steen svømmede ud igen for at lede efter ham; men han fandt ham ikke. —

Dette fortalte Carl, og selv om det

ikke just var med de Ord, der her er brugt, saa fortalte han det paa en Maade, der fik hans Kammerater til at være stille.

„Ved I, hvad Proprietæren sagde, da Steen kom med Dolken?“ sluttede Carl. „Han sagde: „Behold den selv! Du vil bedst kunne passe paa den.“

Der stod de, Børge og Kristian. Alle Haab om at slippe gennem Kæden var fløjne. De havde i samfulde to Timer kravlet gennem Roemarker og langs Gærder, men altid havde de, naar de var kommet tilstrækkelig langt frem, mødt Fjendens Vagtposter, og kun med Nød og næppe og ilsom Flugt havde de reddet Livet, som hang i en rød Uldtraad om venstre Arm. Om en Time sluttede Terrænlegen, og de havde en halv Mil til Møllen, der ligesom bølgefaldende svingede sine Vinger mod Himlen, bedende dem om at skynde sig. Det var da ogsaa en underlig Idé af Tropsførereren at lægge saadan en Terrænleg midt paa Dagen og i aabent Land. Ikke et Hegn, ikke en Skov var der at skjule sig i. De sukkede opgivende og saa paa den famøse Melding, de skulde have igennem.

„Kan vi ikke signalere den over til Møllen?“

„Er du gal, der er vist slet ingen, der ser efter os deroppe fra. Og desuden vil Fjenden kunne opsnappe den, hvis de opdager vi signalerer.“

„Nu skal du se, Børge, nu har jeg en anden og bedre Idé. Den skal nok lade sig gennemføre.“

Undskyld, skal De til Muldby?“ spurgte han henvendt til en Landmand, som netop kom kørende forbi i et Enspændertøj.

Jo, det skulde han da.

„Har De noget imod at gemme mig i Vognen og hjælpe mig ind til Møllen?“

„Nej, det har jeg ikke, men hvordan vil du gemme dig i en tom Vogn?“

„Jo, jeg kravler ned i den Sæk, der ligger. De binder for den og lægger den under Agestolen. Naar De saa naar Møllen, bærer De den ind i Gaarden. Har De noget mod det?“

„Nej, det har jeg ikke. Kom du bare hid, min Dreng, saa skal vi snart komme til Muldby,“ grinede Manden, „jeg har netop Ærinde paa Møllen.“

Hurtigt kom Kristian i Sækken, som

K L I S T E R

Af C. C. Stender.

desværre viste sig at være en Melsæk, og saa kørte han da ad Muldby til med Meldingen.

Det var en meget ubehagelig Stilling, han befandt sig i. Han var allerede helt hvidpudret paa Tøjlet, og hans Ansigt og Haar var hvidt som en Pjerrots. Inden længe begyndte Sveden at drive ned ad Ansigtet paa ham og blande sig med Melet til det herligste Melklister.

Pludselig standsede Vognen.

„God Dag. Har De set noget til et Par Spejdere nede ved det Hus?“ hørte han en kendt, men en Fjende tilhørende Stemme sige udenfor.

Jo, det havde Bonden da.

„Mange Tak. Maa jeg køre med et Stykke Vej?“

„Ja, værsgod, kom blot op ved Siden af mig, men hold Benene fra Sækken. Der er nemlig et lille fint Race-svin i den.“

Kristians Hjerte sad oppe i Halsen

og hamrede, og Sveden drev i Strømme og førte Melet med ned paa Hals og Krop. Han havde en Fornemmelse, som svømmede han i Meljævning.

„I leger nok Krig i Dag,“ hørte han Bonden sige, da de havde kørt et Stykke.

„Ikke just det, men de andre ude ved Huset skulde prøve paa at slippe ind til Muldby med en Melding og opdage, hvor vort Hovedkvarter er, men de er endnu ikke kommet ind, og om et Kvarter skal vi slutte, saa det er os, der vinder.“

„Ja, det er det vel. Hvor skal du saa hen nu?“

„Jeg skal hen i Skolen og afgive Rapport om Fjenden.“

„Naa, det er Skolen, der er jeres Hovedkvarter, ja, saa skal du af her. Farvel, og Held med Foretagendet.“

„Farvel. Tak for Køreturen.“

Lidt efter standsede Vognen atter.

„Saa, Gysse, nu er vi der.“

Kristian følte sig løftet og baaret et Stykke Vej, saa blev det dunkelt omkring ham, og han hørte nu Susen og Rumlen til alle Sider. Saa blev han forsigtigt lagt ned paa et Gulv.

„God Dag, Møller, vil du købe et Svin?“

„Hvad Seven skal jeg med det. Den Slags har jeg nok af.“

„Ja, men du skal lede længe efter et Mage til dette. Vil du se det?“

„Naa ja, lad mig da saa se paa Dyret, men pas paa det ikke slipper fra dig.“

Sækken blev aabnet. Ud kravlede Kristian — ukendelig.

„Føj for den. Ja, det er det værste Svin, jeg nogen Sinde har set.“

Det varede ikke mange Minutter, før Meldingen var i de rette Hænder og Fjendens Hovedkvarter afsløret.

Kristians Parti sejrede, men som Minde om denne Dag kom Kristian til at bære det herlige og megetsigende Navn: Klister.

Hvil ved Sæterstuen.

Rullende rask af Sted førte Toget os mod Nord fra Oslo. Ud til ny Eventyr. For havde vi ikke allerede oplevet meget? Rejsen fra København til Oslo hører til den Slags Begivenheder, man helst slaar en tyk Streg over, men som det er umuligt at glemme. Hvorimod Turen til Frognersåter en igaar hører med til det herligste, vi har været med til.

Stod vi ikke allesammen og mokede ved Vinduerne for at se ud snart ned over en Dal til den ene Side, saa over en Sø til blaaende Fjelde bagde til den anden Side. Saa stirrede vi ud i Tunlernes og Sneskærmenes Mørke, og saa snupede vi et Glimt af en bruisende Elv inde mellem de slanke Græner. Og paa hver Station læste vi med Begærlighed, hvor højt over Havet vi nu var kommet. Og saa — der laa Randsfjorden dybt under os. Den sidste Station var passeret, nu rutschede vi nedad mod Jevnaker.

Ved Hønefoss.

Med Valdemar Sejrs Trop i Norge

Som et Led i „Sommerens brogede Billedbog“ bringer vi her en lille Beretning fra en Norgestur, som Valdemar Sejrs Trop foretog i Sommer. Billederne er indsendt af Pastor F. Lerche.

Da et Bageri og Mejeri var plyndret og et Glasværk stormet, begyndte Vandringen, som varede herlige otte Dage. Dage, hvor vi samlede en Mængde skøn-

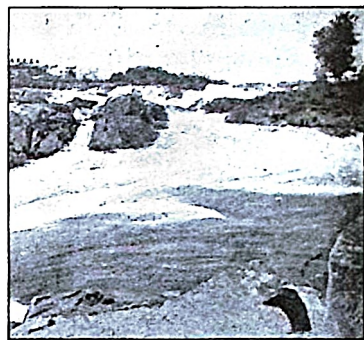

„Man maa rejse til Fods...“

ne Indtryk. Hvem af os glemmer vel Dagen, da en Dansker førte os fra Hønefoss op paa Ringkollen, og Soldaternes Hurraraab dybt nede i den vilde Skov som Tak for vor Sang? Eller da vi klatrede rundt paa Hønefossens Klipper og fotograferede Faldene fra alle Sider. Husker vi ikke alle Krogklev og den følgende Dags Vandring og Slid med Kærren, i tropisk Hede, opad, stadig opad til „Passet“ ved Sollihøgda, hvor vi sluttede Dagen med Chokolade og Sang. Aldrig har vi sunget som paa denne Tur.

Men noget af det mest spændende var dog de Gange, Kærrestangen knækkede og vi alligevel fik Kærren med til Vejs Ende.

Saa er der det mest uhyggelige, Op-

Hvor Fossen bruser.

rejsen, da 33 af 37 laa matte og offervillige paa Mellemdækket, medens de resterende stod paa Dækket og søgte at formilde Havets vrede Guder med Sang, men end ikke seks Timers uafbrudt „Klagesang“ hjalp. Kender I den Fornemmelse at gaa og sejle hele den næste Dag. Det gør vi. Vi sejlede i Sporvognen, paa Frognersåter, paa Oslos Gader og om Natten paa vore Madrasser.

Den sidste, Afrejsens Dag, staar slet ikke i Skygge for de foregaaende. Den Dag besaa vi Oseberg- og Gokstadskibene, og vi overværede Kongeparaden paa „Karl Johan“. Og som Afslutning og Festfyrværkeri en mægtig Ildebrand.

Endelig havde vi den mest vidunderlige Hjemrejse over et Hav, der laa blankt som et Spejl under en Himmelsom Tropernes. Paa hele Turen havde vi været ledsaget af et Vejr, som var tropisk. Sol, Sol og atter Sol, ikke en Sky, ikke en Regndraabe. Kis.

Fødderne plejes.

EN SAMTALE OM SILDEFISKERI

Jeg er taget ud for at hilse paa min gamle Ven og Ekspeditions-kammerat *Ebbe Munck*, han er gammel Søspejder, har bl. a. været Redaktør af „Søspejderen“ i sin Tid. Han er lige kommet hjem fra et lille Trip til Island og er nu begyndt paa Studierne igen.

— Det er vel rart at være hjemme igen?

— Ja, saamænd, det er jo rart at faa begyndt igen med Arbejdet; men jeg skal sige dig en Ting — her er meget rart, men man faar jo ikke noget at spise —

Jeg ser paa Ebbe, han er lige saa fuld af Humør som altid, og da vi lige har rejst os fra hans Mors gode Middagsbord, og Fruens Køkken det er ikke at foragte, tilmed kender jeg Ebbes smaa spøjefulde Indfald — man skal ikke tage en saadan lille Bemærkning for højtidelig, skønt jeg fra „Grønlands“ Lukaf husker ham som umættelig.

— Det var Island, du denne Gang gjorde usikker?

— Ja, da det viste sig umuligt for mig at komme med „Gustav Holm“ til Scoresbysund for at hente vore Kammerater hjem — en Tur jeg havde morderlig Mod paa, forsøgte jeg, om det kunde lade sig gøre at støde til *Ejnar Mikkelsen*'s Fiskeekspedition paa Vestgrønland, heller ikke denne Plan lykkedes, her kom Eksamen i Vejen, den skulde jo først tages. Jeg besluttede derfor at tage til Island, nærmest paa maa og faa.

Ebbe Munck.

— Tog du Hyre paa et Skib?

— Nej, jeg sejlede som Passager derop, men overalt paa Island mangler der Arbejdskraft — Mændene er jo paa Fiskeri baade Sommer og Vinter, derfor fik jeg let Job i Lasten under Losningen, og da jeg i Akureyri forlod Damperen for at gaa ombord i en Trawler, havde jeg tjent til Billetten og lidt til endda.

— Hvad vilde du i en Trawler?

— Jeg vilde prøve Fiskerlivet. Man

MED EBBE MUNCK PAA ISLAND

læser og hører saa ofte om de uhyre Mængder af Fisk og om de mange Peng, der kan tjenes paa Fisk deroppe — nu vilde jeg med egne Øjne undersøge Sagen.

— Fortæl mig lidt om Livet i Trawlerne?

— Den Trawler, jeg kom med, gik straks ud paa Sildefiskeri — dette er egentlig kun en Bibeskæftigelse, og det hænder jo ogsaa af og til, at man kan faa et Lod i det store Lotteri, som Sildefiskeriet egentlig er, nej, Torskefiskeriet under Sydland — det er det vigtigste, men det foregaar kun Vinter og Foraar.

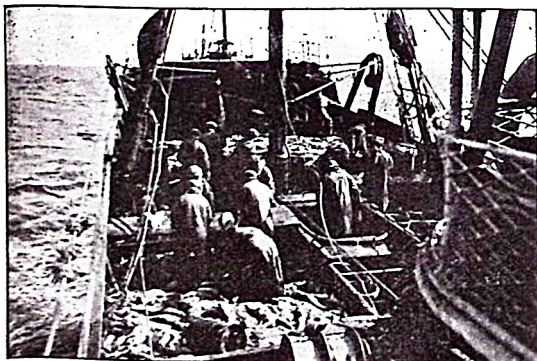
— Hvordan er Islænderne at være sammen med?

— Det var 1. Kl. Folk, disse Fiskere, alle Mand bor forude under Bakken i eet stort Lukaf — Køjer i tre Lag. —

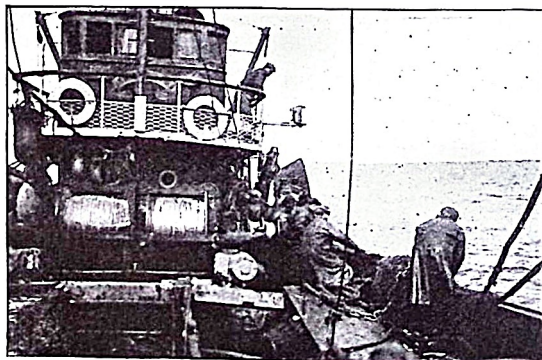
Der hersker et glimrende Forhold mellem Folkene paa en saadan Trawler — uden Respekten derved nedbrydes, i de afgørende Øjeblikke kendes Skipperen straks, og saa mærker man hurtigt, at det er ham, der har Kommandoen.

Vi fangede Silden med Not, d. v. s. et stort Net, egentlig en amerikansk Opfindelse, som nu anvendes overalt paa Island.

De fleste af Skibets 25 Mand store Besætning gaar i Baadene, som anføres af „Notebassen“, som oftest Skipperen selv. Man søger saa at omringe Silden og kaste Noten, som saa hales ind fra Skibet. Ofte kan Lasten fyldes i et en-

Arbejde med Torskene.

Trawlen bringes hjem.

kelt Kast, men til andre Tider kan man ogsaa kaste forgæves en Snes Gange.

Naar Lasten er fuld, afleveres den i Land, og saa ud igen, saadan gaar det uafbrudt hele Sildesæsonen.

— Hvorlænge var du saa ude med Fiskerne?

— I godt 3 Uger, saa kom jeg med en forbisejende Damper til Sigtoftfjord — her hilste jeg paa vore gode Venner fra i Fjor, jeg var oppe hos Ingeniør Vestesen og faa et varmt Bad, det var herligt.

— Sigtoftfjord lignede vel sig selv?

— Der var meget værre end i Fjor — rene Klondykeforhold — det var jo midt i Sildesæsonen, og Byen var fuld af Fiskere fra alle Nationer og Masser af islandske „Sildepiger“. Slagsmaal og Ballade hver Dag. Kan du huske Bøtjenten, Møller?

— Ja, hvad har han bedrevet?

— Han havde faaet sig en Gaspistol — naar han skød paa en Mand, blev vedkommende bedøvet af en Gasladning, som Pistolen udsendte — morderlig smart — amerikansk naturligvis.

— Du var ogsaa i Isafjord?

— Ja, jeg slap med hele Lemmer fra Sigtoftfjord. I Isafjord hilste jeg paa de Grønlændere, som med „Gustav Holm“ skulde til Scoresbysund. De var fuldstændig som Børn, morede sig over alt, især vakte „Slæden uden Hunde“ (Automobil) Jubel. Jeg sendte naturligvis

Hilsen med til Kammeraterne deroppe i Scoresbysund.

Med D. F. D. S. „Island“ sejlede jeg saa videre, vi var inde i en Masse Fjorde og anløb til sidst Rey, der fik jeg Lejlighed til at hilse paa Manden, der har fundet Guld paa Island, Bennedikts-

son hedder han — han er Maler, Digter, Guldgraver og Bankdirektør plus en hel Masse andet, en højst mærkelig Mand.

Fra R. gik Turen hjem over Leith, hvorfra jeg var paa et Par dejlige Ture bl. a. en Svip i Glasgow.

— Hvad var egentlig Formaålet med din Rejse?

— Jo, ser du, jeg har jo stadig Lyst til at komme ud og prøve noget nyt, og jeg havde en dejlig Sommerferie. Saa havde jeg ogsaa Lejlighed til at gøre praktiske Studier paa et Felt, hver jeg senere haaber at kunne være med i Kampen.

— Men du, at en saadan Tur vil egne sig for Spejdere?

— Ja, for ældre Fyre maa det siges at være en storartet Maade at tilbringe Sommerferien paa. Ferie behøver jo ikke at betyde Uvirksomhed.

Jeg har nu i tre Aar fartet saadan rundt, først i U. S. A., saa i Fjor i Grønland og nu paa Island. — Jeg har hvert Aar arbejdet saa meget, at jeg har haft fri Rejse og Kost — i Aar havde jeg endda et lille Overskud, da jeg kom hjem. Jeg kan kun raade Rovers og andre gamle Drengene til at forsøge et saadant Trip.

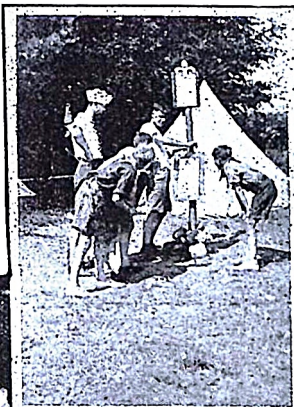
— Maa jeg saa faa et Maanedens Fyndord:

— Tja — det er vanskeligt — jo, husk hvad Knud Rasmussen har sagt: *Livet er en Rejse, hvor kun de udelukkende lades agter.* Ulk.

Sommerens Opgave

1. Præmie

Vi bringer her en Del Billeder fra 1. Frederiksbergs Troops Sommerlejr ved Dragesholm. Andet Steds i Bladet bringer vi en Omtale af Troppen, men disse fornøjelige Billeder taler for den Sags Skyld for sig selv. Det er den Slags Spejderbilleder, vi har Brug for. Billederne er indsendt af Poul Fischer.

VORE „GRØNNE“ KAMMERATER JUBILERER

Jeg kunde unde alle mine Læsere at have staaet foran „Trolldhuset“ paa Trelde Næs om Aftenen den 20. Juli i Sommer; de vilde da have set et ejendommeligt Syn. Pladsen under de forblæste Kæmpetræer var indrettet som Paradeplads og Centrum for K. F. U. M. Spejdernes Korpslejr. I en Halvkreds laa Lejr hovedkvarterets Telte, udstyret med fantastiske Totem og Mærker; fra Stangen midt paa Pladsen vajede Lejrens store Flag. Og op mod denne Plads kom Division efter Division marcherende, fra alle Kanter af den hvide By kom de dragende med Sang og fuld Musik for at indtage deres Plads ved Paraden. Det var sidste Aften i Korpslejren, og man vidste det. Al Glæden over Lejren, al Stoltheden over Korpsset, al den brusede Livsglæde, der ikke sprænger om, hvorfor den eksisterer, — var samlet i denne Sang, blev slynget ud i denne Musik, og mens den gyldne Sol sendte sine sidste hældende Straaler varmt ind under Kronerne, slog al denne Larm sammen til noget, der lød som eet jublende, viljefast Kor: den, der har set det, *han* har set de grønne Spejdere.

„K. F. U. M.-Spejderne i Danmark“ tæller ca. 3500 Mand (3517 pr. 21. Maj 1925, heri kun medregnet aktive Spejdere og Førere); men denne Størrelse

K. F. U. M.-Spejdernes 15 Aars-Fødselsdag

har Korpsset naaet ved at vokse jævnt og langsomt fra en ganske ringe Begyndelse. — — — Arbejdet blev begyndt den 28. September 1910; det regnes for Korpssets Fødselsdag, idet det var paa denne Dag, at Øvelserne begyndte i K. F. U. M.'s Centralforening i København, den saakaldte røde Borg i Gøttersgade. Om Søndagen havde daværende Maskinmester i Ø. K. *Jens Grane* staaet paa „Yngsteafdelingens“ Talerstol og fortalt om, hvad det er at være Spejder, og om Onsdagen den 28. mødte 45 Drenge i Foreningens Gymnastiksal for at tage fat.

I et Par Aar vedblev K. F. U. M.-Spejderne at være denne lille Klat. Først var der een Trop, senere to Troppes; Patruljeførerne var alle voksne; man turde paa dette Tidspunkt endnu ikke prøve dette nye og uohørte at lade Drenge lede Drenge. Naar man ipøvrigt hører om disse Spejdes Lejrture til Dragør Strand, faar man Indtrykket af, at de maa have haft det rent ud fantastisk godt. — — —

Den 31. Juli 1912 blev K. F. U. M.-Spejderne indmeldt under „Det danske

Spejderkorps“, hvor de kom til at udgøre en særlig Division med Grane som Divisionschef, og under denne Form blev Arbejdet drevet i 4 Aar. Medlemstallet voksede fra 50 til 350, og der kom et Par Troppes ude i Landet. Hovedmassen udgjordes dog stadig af de — nu 8 — københavnske Troppes, som endnu var det eneste, man rigtig regnede med. Dette muliggjorde et meget stærkt Sammenhold og et ypperligt Kammeratskab; Divisionen var ikke større, end at alle kunde kende hinanden; K. F. U. M.'s Bygning var det stadige Samlingspunkt, og vi blev stadig holdt i Aande med at være gode Foreningsmedlemmer ogsaa udenfor vor Spejderidræt.

1916 traadte de grønne atter ud og dannede deres eget Korps, — en Optræden som var nødvendiggjort ved forskellige principielle Uoverensstemmelser, og som Tiden i det store og hele har givet Ret. — — — Fra nu af blev K. F. U. M.-Spejderne en Landsbevægelse, idet Trop efter Trop dukkede op i „Provinsen“, som man endnu paa dette Tidspunkt sagde. I 1919 var Medlemstallet oppe paa 1377, med 21 Troppes ud over Landet foruden de københavnske Divisioner.

I 1918 fik vi vor første Korpssekretær, idet cand. theol. *L. P. Fabricius*

blev ansat som fast lønnet for at besøge Troppene og i det hele taget lede Korpsets Arbejde.

En af Milepælene i Korpsets Tilværelse er Lejren paa Skamlingsbanken 1920. Det var første Gang, vi havde en rigtig stor Lejr; Korpset var nu ogsaa oppe paa 2000 Spejdere. — Ogsaa paa anden Maade blev Skamlingslejren mindeværdig: det var i disse Dage, at Sønderjylland atter blev dansk, og Flagene hejstes frit. Vi var med i Jubeltoget; den Dag, da hele Lejren marcherede til Haderslev, var for os som et Erobringstog, hvor vi fik Lov at være med at tage det gamle Land i Besiddelse. —

Nu efter de 15 Aars Forløb er Barnet nok saa nogenlunde blevet voksent; Korpset har sit eget Kontor (ledet af Korpsekreterær, Pastor Christian Holt)

en fast Ordning af Tropraad er gennemført overalt (i Forbindelse med de stedlige Foreninger af K. F. U. M.), den Standard for Prøver og Duelighedstegn, som blev gennemført i 1922, virker tilfredsstillende, o. s. fr. —

Den der skriver dette, har netop i Eftermiddag staaet og set to Patruljer øve sig i Signalering, de tager et Kvarter hver Dag, ude, med Flagene — — det er helt kalejdoskopisk at se disse 28 Flag smælde paa en Gang. Og jeg har netop i Søndags set en Trop tumle sig i en Terrænleg med en saadan Kraft, at man ikke skulde tro, de hørte til et Samfund, der er ved at ødelægges i Civilisation. Jeg har netop forleden set nogle Patruljer holde Møder, hvor de trænede til Klasseprøverne med en saadan Iver, at man ikke skulde tro det var Drengene,

som ellers klagede sig over det Slid, de Dagen lang blev tvunget til med at lære noget i Skolen. Jeg gaar rundt og møder den ene lille Tjenstvillighed efter den anden, som jeg ikke kan tyde anderledes, end at det er den daglige Pligt mod Spejderloven, der her bliver opfyldt. Jeg har i Sommer set en gammel Spejder rejse fra Oslo til Trelde Næs pr. Fredericia for endnu en Gang at komme med sin Trop i Lejr. — — Kort sagt, jeg tror, der er Mening i vort Arbejde og det nytter. Tror det maaske navnlig paa Grund af de Ting, der undrager sig Omtale.

„Er de grønne eller de gule Spejdere de bedste?“ har Drengene undertiden spurgt mig. — — — *Ja, lad os kappes!*
Baloo.

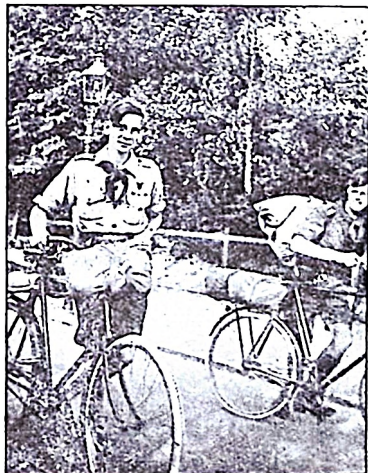
O nsdag d. 22. Juli d. A. Kl. 6,15 Fm. startede vi (Helge og jeg) nordpaa. Vort første Maal var Kullen. Transportmiddel: Cykle. Logis: Telt. Ca. 9,15 var vi i Helsingør. Vi spiste Frokost i Helsingborg. Dernæst drog vi til Kulla Gunnarstorp, en lille Landsby ved Sundet, hvor vi overnattede. Vi traf her to Helsingborgspejdere, der hjalp os med at faa Sprit til vort Spritapparat; denne Vare er nemlig ikke til at faa i Sverrig. Næste Dag naaede vi Kullen, hvor vi fandt en glimrende Lejrplads paa Bjergets Nordside (i Egeskov). Her vilde vi blive til Søndag. Her levede vi et lystigt Liv. Om Morgen gik vi straks ad en stejl Trappe, hugget ud i Klippen, ned til Havet, hvor vi badede. Saa op igen til Havregrød. Resten af Dagen saa vi os om. En af Dagene laante vi en Baad og roede hele Dagen. Ud omkring Kullens Spids og tilbage igen.

Om Lørdagen traf vi to svenske Spejdere, der overtalte os til at blive der til Mandag og saa følges med dem til Halmstad. Det gjorde vi „för sällskaps skull“ trods det, at det var en lille Ændring i vor planlagte Rute.

Vore ny Kammerater slog Telt op i Mølle (Kullens Havne- og Turistby). Mandag gav Turens første Regn. Vi naaede at pakke vort Telt i Tørvejr, men det øsede ned, da vi kom til Mølle og vækkede Svenskerne. Vi ventede saa, til deres Telt var tørt, og startede saa først Kl. 12½. Vi havde ti svenske Mil

PAA CYKLE I SYDSVERRIG

(= 100 km) at køre. Det regnede de for en passende Dagstur, hverken for stor eller for lille!! Og sikken en Fart, de satte op. Undervejs spgte vi ind i adskillige Bondegaaarde, enten paa Grund af Uvejrlighed eller fordi den ene af de svenske Spejdere punkterede. Vejen gik over Hallandsaas. Lidt tungt opad, men nedad! Vi havde aldrig oplevet

Helge Pescettini og Arne Rosenhoff.

noget lignende, — vi kørte paa Frihjul uafbrudt i mindst en halv Time.

— Om Aftenen Kl. 9½ naaede vi Halmstad. Vi havde ingen anden Mad end en Klemme til hver, lidt Rosiner og Ost og en Stump Pølse. Da Bagerne lukker tidligt i Sverrig, maatte vi tage til Takke med en Konfekturforretning. Kun Chokolade, og vi havde ikke spist siden Kl. 2½. Vi fik anvist en Teltplads i et Anlæg i Byens Udkant, hvor vi slog Lejr i Bælgmørke.

Vi var to Nætter i Halmstad, der er en hyggelig Havneby (ca. 18,000 Indb.), der ligger ved Udløbet af Floden Nisan.

Om Onsdagen kørte vi fra Halmstad mod Syd igen til den lille By Laholm. Da vi kom dertil, hørte vi pludselig et „Hej!“ Det er den Hilsen, der i Sverrig svarer til vort „Dav med jer!“ Vi fik Øje paa en Avisdreng, der viste sig at være Spejder. Han satte os i Forbindelse med Byens Spejdertrop, der anviste os en Lejrplads. De skulde have Bal om Lørdagen; det blev vi inviteret til af deres flinke, 17-aarige Fører, Folke Ifvarsson. Danske Spejdere var for dem slet ikke ukendte; der er flere, der har ligget i Lejr deroppe, bl. a. en Fører fra Heimdalstroppen, Viktor Landberg eller Langberg, som for et Par Maaneder siden havde hjulpet dem at starte Troppen, der nu talte 40 „scouter“. Jeg har varme Hilsener til ham fra alle Laholmspejderne, som jeg hermed overbringer, da det ikke har

været muligt for mig at opspore ham ad anden Vej.

Dagen efter drog vi til Båstad lige Nord for Hallandsaas, hvor vi spiste flere Hindbær end nogensinde før. Lørdag Aften kørte vi saa til Bal i Laholm. Troppens eget Jazz-band satte Takt og Humør i alle. Vellykket Aften.

Søndag flyttede vi op i Hallandsaas, hvor vi blev til Torsdag. Dejlig Lejrplads paa en Skovskrænt ved en Bjergbæk. Dagene gik med at vandre om i Bjergene og spise Blaabær. Der var saa mange af dem, at vi kunde ligge en halv Time paa samme Sted. — Vi havde nu haft Regn og Torden hver Dag, siden vi tog fra Kullen; vi undredes over, hvor megen Elektricitet Luften kunde indeholde. Først Søndag kom der Bedring; vi kunde notere i Dagbogen: Ingen Torden hele Dagen.

Fredag kørte vi til Malmø. Det var vor Mening at overnatte undervejs, men vi naaede let derved, skønt det var ca. 120 km. Paa hele Turen havde vi ikke haft en eneste Punktering.

I Malmø opsogte vi den ene af de svenske Spejdere, der havde ført os til Halmstad. Det viste sig, at han boede i Forstaden Limhamn. Han indbød os til at bo hos sig, saa længe vi var der,

og vi sagde saa (med Skam at melde) Farvel til Teltlivet og blev der tre Dage.

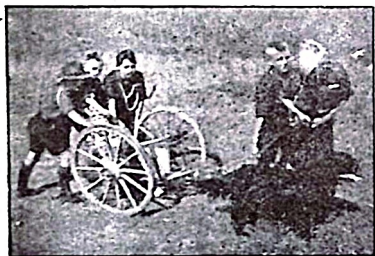
Om Lørdagen kørte vi til Falsterbo og Skanør, hvor vi saa to interessante Ting: En Kongeørn i Flugt og en — Hestesporvogn. Vi havde nu Turens eneste Cykleuheld, en Punktering.

Søndag d. 9. August tog vi hjem med Malmøfærgen. En vidunderlig Tur med forbavsende faa Uheld.

Til Slut et Par smaa Iagttagelser: Alle Svenskere bruger samme Slags Bagagebærere paa Cyklen: svær og firkantet med Staalklemmer. Men — den koster ogsaa kun 1,50 Kr. svensk! For det andet: I Sverrig, der forsyner det meste af Europa med Telefonpæle, er disse zig-zagformede eller vindskæve, og Traadene hænger løst og tilsyneladende i vild Uorden! Dette til Skræk og Advarsel.

Arne Rosenhoff.

SPEJDERNES FOTO-RUBRIK

*Vandtransporten.
Inds. 1. Aarup Trop.*

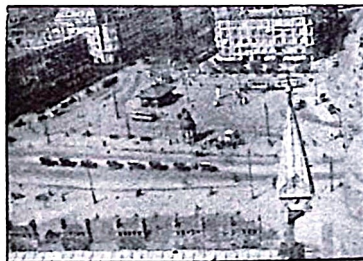
*Danske Spejdere nedlægger en Krans
paa den ukendte Soldats Grav. Inds.
af Svend Rye Torben, Skive.*

*Lejrmusikken.
Inds. 1. Aarup Trop.*

*Fra K.F.U.M.-Spejdernes 15-Aars-Fest.
Indsendt af Aage Bau.*

*Raadhuspladsen i Fugleperspektiv.
Inds. E. Lütchen-Lehn.*

*Nu kommer Vinteren snart —
Inds. af Chr. A. Mathiesen.*

Et Besøg hos Vandrefuglene i Tyskland

Det susede og brusede, det jublede i Sang inden i mig, da jeg en herlig Sommerdag — rigtig saadan en med Sol og blaa Himmel — drog ud over Rostockerheden! Min smilende, noget tykke Vært gik med gyngende Fedtbolleskridt venligtsmilende og pludrede Tysk, saa' jeg maatte hente de gamle, glemte tyske Regler frem fra Bunden af Hjerne-kisten for at følge med i den rivende Ordstrøm.

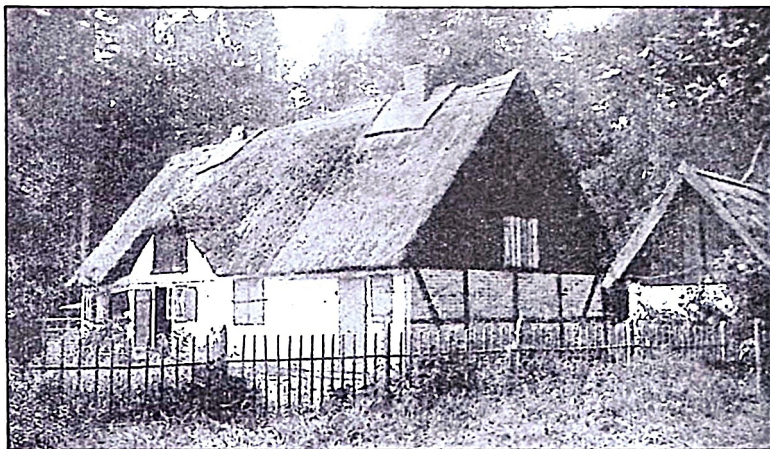
Sang fulgte efter Sang — ingen kan synge som en Vandrefugl, for den Begjstring og ildnende Glæde, der bor i hans frie Vandrebryst, giver Sangen en Glød, som vækker selv det dørskeste Menneske. Sig mig engang, Spejder — (saadan i al Fortrolighed) I synger vel i jeres Patrulje? ... Naa, til Sagen.

Solen bagte vore bare Hoveder, og vore syngende og trallende Struber — for længe varer det ikke, før man selv traller med i Omkvædet — blev efterhaanden lidt vel solstegte.....

„Ja, den Sten i Skoen var det vist bedst at faa ud“. „Mon man ikke skulde se at faa et lille Hvil“. Og Tørsten!!! Den var ærlig talt lidt slem midt paa den store, solstegte Hede...

Nej, væk med de Tanker, man er vel ingen forkrøblet Stueunge, men ung og rask. Altsaa, frisk Mod, Antonius, og paa'en igen med en ny Sang.

Endelig kom vi ind i Skoven. En Kildes sagte Rislen var som forjættende Toner. Toner, der lovede Lindring til de tørre Halse. Se, skynd jer — det herligste, reneste, sprudlende Kildevand. Een, to, tre — alle var i Færd med at drikke, og fem Minutter efter kom Madposen frem, og vi nød et Maaltid, hvor Skovluft indsuget i dybe Drag og Duften af frisk Harpiks var Krydderi paa vort simple Maaltid. — Ganske vist har jeg min tykke Vært mis-

Skovhuset i Rostock.

tænkt for, at han bedre kunde lide den tyske Pølse — i hvert Fald grinte han huldsligt og smaskede dyrisk, hver Gang han gnavede en mægtig Bid af den fedtglimsende Pølse. — Saa lød Citarklangene igen, vi sang atter nogle Vandsange og drog videre. Jeg anede ikke, hvor jeg skulde hen, men min Vært havde lovet noget særlig fornemt, og jeg var meget spændt. Vi gik og gik — midt inde i Skovens Hjerter — Sti fulgte vi ikke, og dog kunde enhver af os have fundet Vej. Tegn paa Træerne fortalte os Retningen, vi skulde gaa, og hvem, der vil tage med mig, vil jeg den Dag i Dag paatage at føre derhen, hvor vi dengang skulde Men her under det dejlige, friske, grønne Bladtag klang først rigtig Skovens sangen. Det var, som følte jeg, at hvert Ord passede. Skoven blev den højtidelige, stille, lyttende Domkirke, hvor Naturen blev tilbedt af Mennesker og Dyr. Bækken jublede sin muntre Sang, en lille jævn Melodi, og Fuglene talte til mig.

Mine Øjne aabnedes, og jeg følte en Længsel efter at blive en af de frie, lystige, altforglemmende Vandrefugle; kun een Tanke havde de: Vi vil synge vor Glæde over den frie, ubundne Natur ud i Luften. Vore Hjerter jubler i Frihed og Glæde.

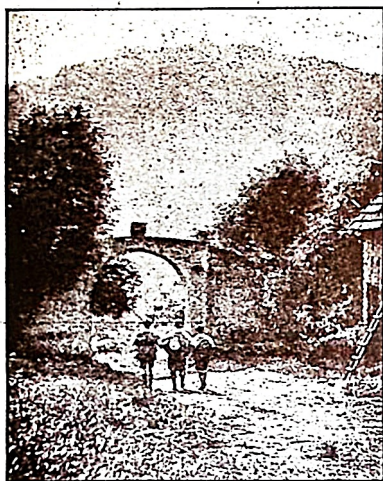
Midt inde i den dunkle, skumle Skov fandtes en venligt smilende, solbeskin-

net Eng. Og se — er det ikke som et Eventyr? — se, en straaetakt gammel Bindingsværks Hytte. De hvidkalkede Vægge bryder skarpt Skovens Mørke. En blaa Røg stiger svagt bølgende op af Skorstenen og forsvinder i Luftens mægtige blaanende Hav.

Det var Dage! Morgenvækning af Lærker. Vask ved Brønden. Synet af de dampende Gryder om Middagen over den gammel-dags Arne. Aftener-

ne ved Pejsten uden kunstigt Lys. Samtaler og Sange mens Knuderne knitrede. Ja de Dage var ubeskriveligt velgørende for mig Bymenneske. Oplev dem! og du vil mærke en ny Følelse blomstre frem i dig. Du vil pludre og le, du vil synge og syngende blive glattere og glattere. Tænk paa den Glæde, disse Vandrefugle havde ved at sidde paa Stole, hvor Grenens naturlige Runding ikke var ødelagt af Snedkerhøv og Silkepuder. Vi hvilede os bedre i disse Stole end i den blødeste Lænestol hjemme. Tænk paa, hvad det vil sige at gaa og reparere Døre, Vinduer o. s. v., o. s. v. midt ude i en stor undrende Skov. Jeg giver Nattegalen Ret, da den en Aften sang sin smukke Lovprisning over Livet: Livet i et Skovhus er dejligt.

Danske Spejdere!!! Dette er et Opraa, som I skal høre! Kan I forstaa, at vi maa tage fat! I skal se at finde et gammelt, forfaldent Sted. Det koster ikke saa meget. Lad det regne gennem Taget og Brøndvandet være grønt og fuldt af Skruptudser. Vi er vel Spejdere for ved vort Snille at omdanne Hytten til et Slot. Vent til I faar Besøg af fremmede Spejdere! Tror I saa ikke, I vil være glade, naar I, „I“ forstaa I kan byde dem Velkommen i jeres eget Hus. Skynd dig, du danske Spejder! Ellers flyver Vandrefuglen bort af Mangel paa Rede.

Paa Vandring —

Intet kan sammenlignes med Vandringsmandens frie og ubundne Lykke! Med „Ranslen paa Ryggen og Staven i Haand“ gik vi ud en tidlig Morgen — hilst af Lærkernes glade Kor. Mellem dugfrie Blomster og kvidrende Fugle glemte vi Byens Mure og Hverdagens Bekymringer. Vi følte os som Børn af Danmark. Naturen blev Arv og Eje. Den stille Skovsø med de vuggende Siv, Grøftekan- tens bløde Græs, Skovens dunkle Skygger Med aabne Sind og vaagne Sanser samlede vi Indtryk og Impulser. Vi tog os et Bad i de brusende Bølger, holdt Siesta i de solhede Klitter, stente os frem mod den stride og barske Norden- vind ... Skyernes Drift gav Længs- lerne Flugt, Sommersolen brunede vor Hud, og Skovenes Ensomhed gav vore Tanker Dybde...

Vi blev Mennesker. Lærte hvad Livet var værd.

Vinteren strenges —

Hver Aarstid ejer sin Skønhed. Har sit Eventyr at fortælle. Vi glemmer aldrig de lyse, danske Nætter — hvor paa Kloden vi saa end færdes ... Vi glemmer ikke den støvhvide Landevej, som vi møjsommeligt traadte, mens Sommersolens Glød sled vor Hud i La-

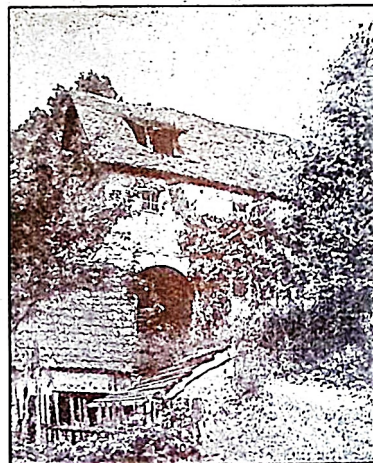
Vandre-Eventyret.

Hver Trop sin Hytte.

ser ... Vi glemmer ikke de lange Dage, hvor Solen var oppe, før en vis Mand fik Sko paa, og kun nødtigt krøb i Dynerne om Aftenen. Vi laa under det lette Teltlærred — under aaben Himmel — og syntes endda, det var for varmt. Vi sad om det knitrende Baal og „nænnede“ ikke at gaa til Ro. Somnertattens Trolddom bjergtog os helt.

Men ogsaa om Efteraaret — naar Kulden saa smaat begynder at varsle Vinterens Komme — naar Bladene løsner sig fra Grenen og daler — et efter et — ogsaa da følger vi det krible under Fodsaalerne. Vi maa ud paa Landevejen og slaa ihjel, ud og slaa al vor Vrantenhed, al vor sølle Surhed til Jorden. Ud og glæde os over Sensommerens og Høstens farverige Pragt.

Og naar Skoven ligger nøgen og mørk — ribbet for det sidste gulbrune Blad — naar Stormene river og rusker i det regnvaade Krat, og Kragerne skrider over de sorte Trætoppe — ogsaa da maa Vandringsmanden ud. Skoven kalder. Den øde, dystre Novemberskov. De opblødte Veje og sum-

Et „Spejderhi“.

pede Stier drager os bort fra Byernes Buelys og Gadernes Asfalt. Vi blev farende Svende. Vi maa ud, hvor Udsynet er frit...

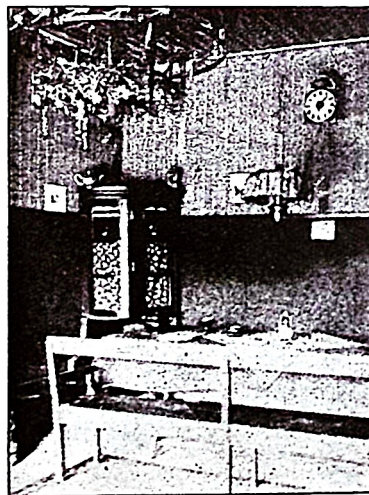
Men hvor skal vi sove? Aars- tiden er ikke til Telt. Og hvor skal vi lave vor Mad?

Åk — havde de blot et Trops- hus i den lille By, vi satte som Maal for vor Tur! Havde de blot et gæstfrit „Spejderhi“, der vilde aabne sin slidte Bræddedør, naar vi trætte og mødige endte Dagens Vandring! Der kunde vi lave os lidt Mad — sidde og sludre om de smaa og store Oplevelser, Dagen havde bragt — finde os en Plads ved Arnen — og høre Natte-Stormen fare hylende hen over Eg- nen...

Og hvem der saa kunde redde sig en Madras — bare en Madras paa Gulvet — saa man kunde hvile de mødige Lemmer og vaagne sunde og stærke til en ny Dag!

Men se saadanne Tropskytter er sjældne — uhyre sjældne — og derfor maa vi blive hjemme det meste af Aaret!

Mens vore Kammerater i de andre Lande sidder og hygger sig i en gæstfri Spejderhytte — hvor Ilden knitrer i Kaminen og Stearinlysene blafrer i de kunstfærdigt udskaarne Træstager — maa vi andre nøjes med Varmen i et

En hyggelig Krog.

beklumret Biografteater eller den støjende Larm i en Restaurationsstue, fordi det er for koldt i Vejret til at ligge i Telt.

Danmark —

Og dog ejer netop den danske Spejder et Land, der er lige skønt ved alle Aarstider — hvad enten Efteraarsstormen fejer de brogede Blade gennem Luften, eller Maanen sender sit blege Lys over snedækte Marker —

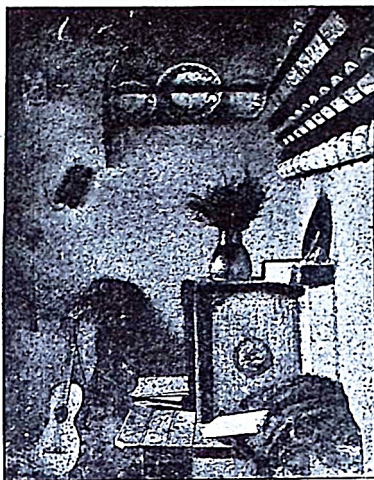
Skal al denne Herlighed — al denne rige Naturskønhed — ligge ubenyttet hen lige uden for vor Dørtærskel? Skal ikke netop vi Spejdere være med til at aabne Folks Øjne for Landets Skønhed og fortælle dem Vandre-Eventyret, saa de lytter — og længes...

Ikke sandt? Vi maa ud! Vi kan ikke sidde hjemme! Vi maa hjælpe ad og skaffe os Mulighed for at kunne nyde Vandrelivets Glæder hele Aaret rundt!

Hver Trop maa skaffe sig et Tropslokale

der tillige kan tjene som

Vandrerhjem.

Vandrefugle-Hytte.

Find et gammelt Hus, der staar og falder sammen — ubrugeligt for andre — glemt. Det er ikke Meningen, at I skal bygge „Kolonilysthuse“, der skæmmes Egnen — nej, find netop en gammel Rønne — tag fat med jere barkedede Næver — og gør den beboelig! Tro mig, for hver Sten, I mu-

rer fast — for hvert Hul, I tætter — jo kærere bliver den jer!

Udstyr den selv! Gør den saadan, som netop I vil have den! Gør den til et Hjem!

Saadan har „Vandrefuglene“ gjort i Tyskland og Østrig, saadan har Spejderne gjort i Frankrig og Svejts.

Er vi først naaet saa vidt, vil vi komme til ogsaa at benytte Udlandets Hytter, naar vi giver de fremmede Ret til at bo i vore.

Vil I være med, danske Spejdere, til at gøre Vandre-Eventyret til Virkelighed?

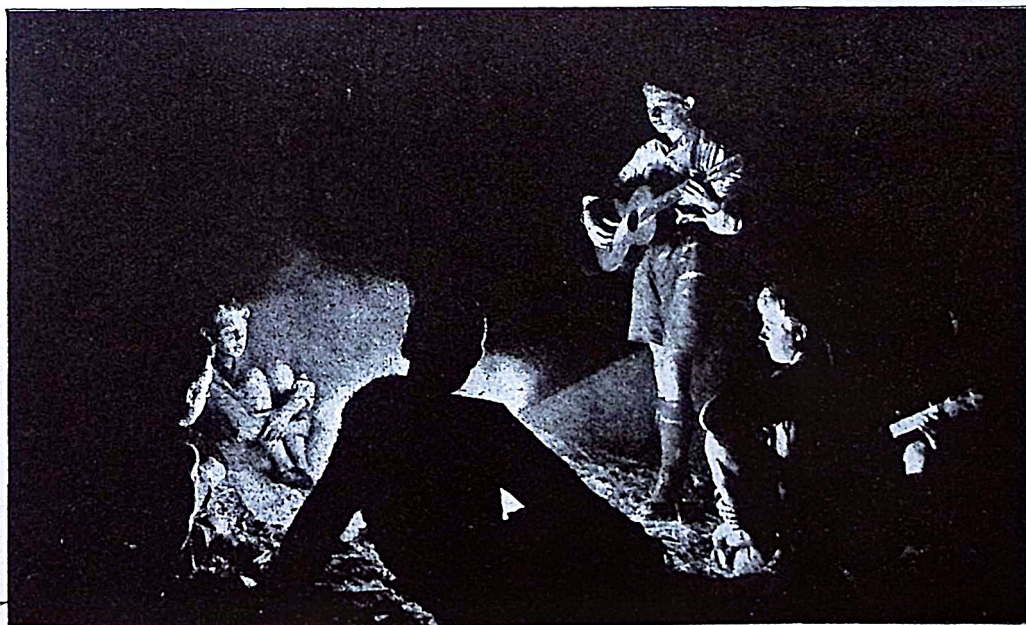
Lad Vinterens Opgave være intet ringere end dette:

Hver Trop sin Hytte.

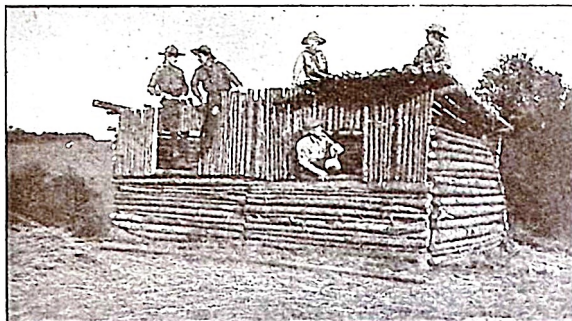
Lad det blive jert Tropshjem — jert Spejderhi — og tjen de Penge, det koster, ved at leje det ud til vandrende Kammerater! Bestem kun selv Prisen for Natteleje — sæt kun selv Reglerne op, som I nu vil — og flet dermed en Maske i

det store Hyttenet,

som danske Spejdere vil spinde ud over det ganske Land.

Et Billede
fra
Korpsets
første Dage

Spejdere
i
Færd med at
bygge Hytte

OGSAA SØSPEJDERNE ER MED —

II. Københavns Søspejdertrop har nu faaet en Grund og er i Færd med at rejse et Hus derpaa. En Søspejderstation adskiller sig jo i mangt og meget fra et alm. Tropshus — den er en vigtig, ja en uundværlig Ting for en Søspejdertrop, og vi kan kun ønske II. Trop til Lykke med dens Ny-erhvervelse.

Vi beder i den Anledning Tropsfører Eriksen om at fortælle om Planerne og Arbejdet, det sidste skrider raskt frem. — Den Plads, Havnevæsenet har overladt os, er godt 200 m² stor og støder med ca. 11 m Bredde ud til Skudehavnen. Der har vi i flere Aar haft „Gry“ liggende, saa Terrænet er os ikke fremmed. Til den anden Side støder Pladsen op til Sundbrosgade, vi har kun 12 Min. til Strandboulevarden, saa Beliggenheden er udmærket.

— De er begyndt at rejse Hus m. m. paa Grunden?

— Ja, vi er ved at bygge os et Tropshus — $7\frac{1}{2} \times 3$ m — med udvendig og indvendig Klædning — der er koldt herude i Havnen om Vinteren. I Huset indretter vi Korridor, et Førrærelse og et stort Mødelokale.

Af andre Bygninger, som vi skal rejse, maa jeg nævne Kabyssen — den maa ikke glemmes —, vi skal ogsaa have et

Depothus, Cyklestald og W. C. — alt laves af Søspejderne selv. Ogsaa det store Arbejde med at udgrave et Slæbested, saa vi i Fremtiden kan tage Fartøjerne op paa egen Grund, tager Drengene fat paa med godt Humør. Naar vi saa faar lavet os en lille Baadebro, planeret og tilplantet Pladsen, saa er det store Ønske, vi i mange Aar har haft, gaaet i Opfyldelse.

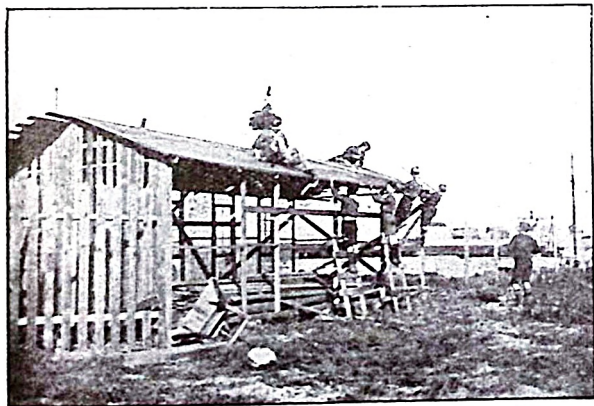
— Hvormeget regner De hele Byggeriet vil koste?

— Jeg har kalkuleret det til ca. 750 Kr. — Pengene har vi faaet skænket, dels af Divisionen, dels af Troppens Venner. Vi fik ogsaa et gammelt Skur forærende — alt kan bruges.

— Hvornaar venter De at være færdig med Arbejdet?

— Jeg haaber, vi kan indvie omkring d. 1. Decbr. Vi vil da fejre en Højtidelighed, hvortil Tropsraad, vore gavmilde Venner m. fl. vil blive indbudte.

Efter et Stykke Tid at have betragtet Arbejdets Gang, set hvordan Søspejderne tager fat med Liv og Lyst, byder vi Tropsføreren og hans Gutter Farvel og ønsker dem Held og Lykke med deres nye Station. *Ulk.*

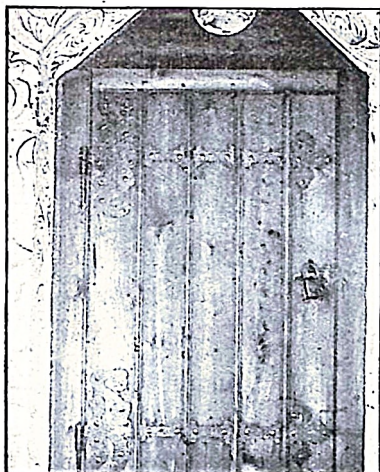
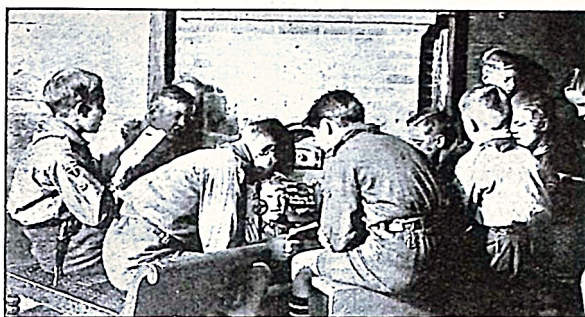
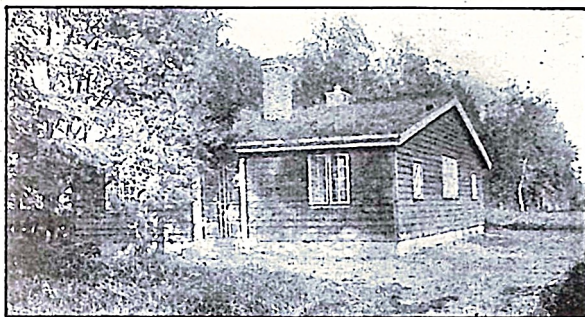

Rejsegilde.

Beddingen udgraves.

Fra Ringstedspejdernes berømte Hytte

*Den smukke, gæstfri
Spejderhytte.*

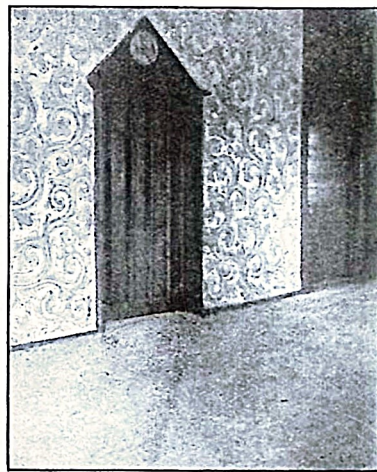
Sang omkring Arnen.

Indgangsdøren til Storstuen.

Døren til Storstuen.

Samaritergerning.

P-r-r-l-r

Det er nu omkring et Aar siden vor „Hytte blev taget i Brug. Den Gang fik „Vor Ungdom“ en Del Fotografier derfra. Naar jeg saa et Aar efter igen skulde sende nogle Billeder, vilde jeg gerne med dem sige: „Kan I se, hvor

*Billederne indsendt af
Pastor F. Lerche,
Ringsted.*

vort Tropskus er blevet os uundværligt!“ Her samles vi til Samaritterkursus, her sover vore Gæster, her laver vi lidt Mad til dem, her sidder vi selv om Kaminen og lærer nye Spejdersange. Ja, det er blevet os til megen Glæde, og vi bygger stadig paa det.

„NAAR SOM'RENS SANG ER SUNGEN —“

Naar I kommer til en vis Alder, vil I gerne have jeres eget Værelse, hvor I kan være jer selv, et Værelse, som I kan udsmykke efter jeres Smag og Fantasi, saa det faar Præg af jer og er jeres alene. Paa samme Maade med en Trop; naar den har naaet en vis Alder — og det skal ikke være en særlig høj Alder — maa den have et Tropslokale. Tro ikke, det er en Luksus, som kan undværes. Enhver Trop med nogenlunde Respekt for sig selv behøver en „Spejderhule“. Lad den være nok saa lille!

Det er en af Tropsraadets fornemste Opgaver at skaffe Troppen et Lokale; kan det ikke, er det ikke meget værd, og saa maa I vise, at I kan selv.

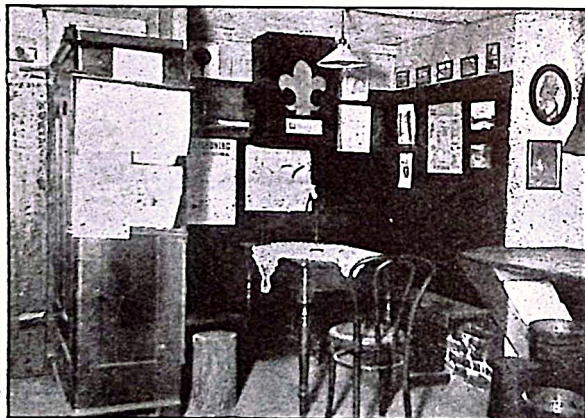
Hvorledes skal det være? Ja, man har ikke Lov at være kræsen, man maa tage, hvad der tilbyder sig, en Kælder, et ubenyttet Værkstedsrums, et Loft, et Skur, en Zigøjnervogn

og naturligvis almindelige Beboelsesrum; men der er nok af husvilde, som har første Krav paa disse.

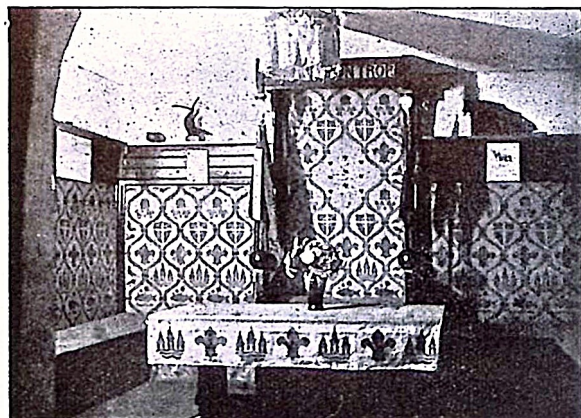
Har I faaet Lokalet, gaar I i Gang med Udstyrelsen. Skal det være Bondestil, Vikingehal, Indianerwigwam eller noget ganske andet?

Indretningen og Tapetseringen besørger I selv; helst males den, saa kan de dygtige Tegnere og Malere i Troppen faa udnyttet deres Talent med at dekorere Væggene. Stærke, rene Farver i et Tropslokale er kønt. En Frise af Fyndord langs Loftet er virkningsfuldt. Gardiner syes af en Spøster eller Flokfrøeren. Borde, Bænke, Stole og Reoler laves af Spejderne.

Saa kommer den finere Udsmykning: Standere, Præmier, Trofæer fra Øvelser og Woodcroftekspeditioner, Billeder, særlig fine Kortskitser, Pionermodeller o. s. v. anbringes rundt i Lokalet.

Hos 1. Absalon Trop.

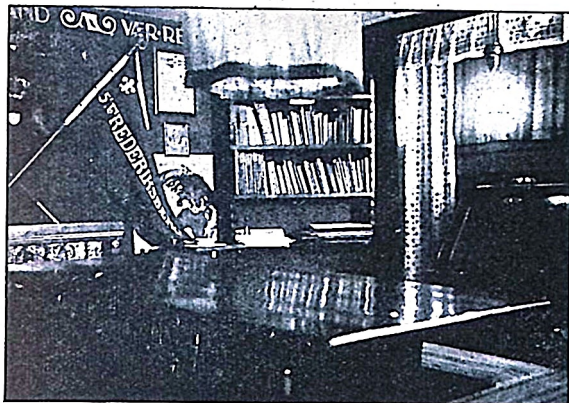
Hos 4. Absalon Trop.

En hyggelig Aften.

Hos „Vedels Egne“.

Hos 5. Frederiksberg Trop. Læg Mærke til den smukt udskaarne Lysekronel

Brugen af Tropslokalet.

Her holdes Tropsmøderne og alle Troppens indendørs Instruktionskursus i Samariter, Elektriker, Brandmænd etc. og Førermøder. Endvidere kan hver Patrulje lægge Beslag paa Aften til Patruljemøde.

I Tropslokalet er Depotet, og her er Biblioteket, der er aabent en bestemt Dag om Ugen.

Har man Sans og Evne for det, holder Troppen en bestemt Ugedag „aaent Hus“ for Spejderne og Ulvene (disse bør lære Troppens specielle Spejderaand at kende ved Sam-

været her). Der læses højt og synges, gives korte Instruktioner, leges Selskabslege osv., som Lysten er blandt de tilstedeværende. Nogle sidder maaske og spiller Skak, Dam eller Halma imedens.

Endelig kan Lokalet give Husly for Spejdere fra andre Byer og Lande, der — navnlig om Vinteren — kan sove der.

— Jeg haaber, I alle maa have set, at et Tropslokale kan man ikke undvære; der er et godt Voksested for den Aand og Tone, som skal være særlig for jeres Trop.

Jørgen.

NYE BØGER

P. Frank: „Børnene paa Lindegaard“. (Chr. Erichsen.)

En Bog, der nærmest er beregnet for Læsere paa 12—13 Aar. Enkelte Steder er den meget spændende. Efter at have bedrevet forskellige temmelig slemme Unoder, finder Børnene i deres Stedmoder en god Ven. Alt ender i Fryd og Gammen.

Niels Meyn: „Paa farlig Færd“. (Chr. Erichsen.)

Bogen handler om en Knøs ved Navn Jesper Knagh. Hans Broder, Kaspar Knagh, drog over til det guldfyldte Land „Eldorado“, hvor han blev dræbt. Da Jesper fik at vide, at hans Broder var død, vilde han hævne ham og drog derfor ud; men hans Baad kæntrade, og han selv blev samlet op af et Skib, der senere sejlede til „Eldorado“, hvor hans Broder havde levet. Her hævnedes han ham ved at dræbe de to Mænd, der havde været Skyld i Broderens Død.

Zig-Zag.

H. P. Jacobsen: „Banditten“. (Hasselbalch).

Vi træffer her paa 3 Drengene, der er fuld af Eventyrlyst, de har bygget en Kano og bliver nu enig om at udvandre i denne. Forsynet med Proviant o. s. v. drager de af Sted, men kommer ikke ret langt, først dukkes de lidt, fordi de overfalder af et stærkt Tordenvejr, og derefter støder de paa en udbrudt Fange, som bemægtiger sig deres Kano. Det lykkes dog den ene af Drengene at svømme over Fjorden, alarmere Politiet. Ved fælles Hjælp fanger de Forbryderen. Eventyrlysten var nu gaaet lidt af dem, og de vender nu benovede hjem af Frygt for de Skænd, der rettelig tilkommer dem.

Einar Borregaard: Viktor Løve og hans Venner. II. (Danske Drenges Forlag.)

Denne bindstærke Bog — hvis første Del udkom sidste Aar — er en udpræget Voksen-Bog. Denne Del handler om den unge Viktor Løves Studenteraar.

Chr. Reinhard: „Vi gaar under flyvende Faner“. (Danske Drenges Forlag.)

Det er ikke Chr. Reinhards bedste Bog! Af „Baalets Sønner's“ Forfatter har man Lov at vente det fuldstændt gode! Bogen mister noget af sin Friskhed ved den idelige Citeren Sange. Sange skal synges — ikke læses. Men selvfølgelig er det en Bog, I vil have Glæde af at stifte Bekendtskab med. Det er paa mange Maader en dygtigt skrevet og alvorlig Bog.

J. J.

Holger Rosenberg: „Smuthans“. (Chr. Erichsen.)

Denne Bog er glimrende. Den handler om en Dreng, som er Forbryder og kaldes Smuthans, fordi han er saa hurtig og slipper bort fra Politiet, naar dette er paa Spor efter ham. Han kommer omsider paa bedre Veje og drager til Amerika som ung. Her oplever han mange misundelsesværdige Ting og er stadigvæk i Fare, men kommer hjem som en ung, dygtig Mand med Penge paa Lommen.

Fr. 15 Aar.

Redigeret af G. Honnens de Lichtenberg, Willemoesgade 54, København, Telefon Ø. 3529 y.

Søspejderne.

Formand for Divisionsraadet: Kapt. K. V. Hoyer, Gl. Kongevej 80. V. Telf. Vester 3356.

Divisionschef: Søjtnant K. Dahl, p. t. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København.

Københavns 1. Trop.

Troppen har begyndt paa Efteraarsarbejdet, Baadene er fra Hellerup Havn hentet ind til Stationen paa Orlogsværftet. Denne er gjort klar til Brug, og der har hersket megen Travlhed med at stuve „Gringo"s Grejer af Vejen for Vinteren.

Paa de ugentlige Patruljemøder er Forberedelserne til 3. Kl. Prøven begyndt, de ældre har taget fat paa Smandsskab, og der har været afholdt Diskussion om Efteraarssturen.

Troppen tæller nu 33 Søspejdere.

O. Schou Christensen,

Tropsfører, Grenaaegade 3. Ø. 2203 y.

2. Københavns Søspejder Trop.

Saa blev det da en Kendsgerning. Endelig fik vi en Plads, hvor vi kan indrette den Station, vi længe har savnet og ønsket os. Fra Havnevæsenet har vi faaet overladt en Grund, godt 200 m², med ca. 11 m Strand, ude i Skudehavnen — ved Kalkbrænderihavnen. Vi er straks gaaet i Gang med at arbejde paa Rejsning af Hus og Plankeværk. Der er meget at tage fat paa, først skal hele Grunden planeres og Pladsen skal indhegnes. Samtidig er andre Søspejdere beskæftiget med at grave Slæbested, vi vil have det saadan, at vi selv kan tage vore Fartøjer paa Land i Fremtiden. Der skal ogsaa laves en Anlægsbro, rejses Signalmast og Flagstang. Da vi laver alt selv, har vi meget travlt i denne Tid, vi haaber dog at kunne blive færdig til Indvielse i Begyndelsen af December.

Til Trods for, at „Gry" ligger klar i Havnen med sin nye Mast, har vi dog ikke Tid til Sejlsads — vi maser paa for at have Hus og Plads i Orden inden Vinteren.

O. Eriksen,

Tropsfører. Vævergade 1, 2. N.

VORE TROPSFØRERE II

A. Eriksen,

II. Københavns Søspejdertrop.

Skovshoved Søspejdertrop.

Vi er nu begyndt paa Vinterarbejdet. Søndag den 6. September holdt vi Terrænøvelse i Dyrehaven. Vi fik ogsaa Tid til at øve os i Sporing, tage Prøver m. m.

Den 20. var vi atter paa Øvelse i Dyrehaven, denne Gang i Terrænet Vest for Fuglesangsgården.

Torsdag den 24. mødte vi i vort nye Tropslokale, en 4. Patrulje udskiltes og der blev udnævnt en Patruljefører.

Derpaa indøvede vi March- og Cykleøvelser.

I Maanedens Løb har vi desuden holdt ugentlige Patruljemøder og Førermøder.

„Willemoes" ligger for Vinteren i Skovshoved Havn og skal tjene til Mødelokale for Patruljerne.

Aage Broby,

Tropsassistent, Strandvej 295, Chl.

Svendborg Søspejdertrop.

Søndag den 6. Sept. Sejlturn til Stenodden.

Søndag den 13. Sept. Sejlturn til Tankefuld.

Paa disse Sejlture er der undervist i Tovværksarbejde.

Søndag den 20. deltog Troppen med 12 Mand i Øvelsen mellem Fyns Division og K. F. U. M.-Spejderne paa Fyn, der deltog mellem 7 og 800 Spejdere i Øvelsen.

Der har været afholdt Tropsmøde hver Mandag Aften paa Navigations-skolen.

N. Christensen,
Tropsfører.

Stege Trop.

Den gode Sommer er blevet flittigt benyttet til Sejlsads, naarsomhelst der har været Lejlighed til det. I Juli har der været drevet Roning om Aftenen og foretaget Sejlsads om Søndagen bl. a. til Kapsejlsads ved Nyord og til Stubbekøbing.

„Andrés" har været paa Langtur med fuld Besætning, 10 Mand. Turen gik direkte til Vejle, som naaedes efter 21 Timers Sejlsads, derefter til Fredericia—Kolding—Korsør og tilbage til Stege. Turen var meget vellykket og fuld af spændende Oplevelser, hvoraf Mødet med Stammen „Den blodige Kagerulle" ved Vejle Fjord synes at bære Prisen. Ogsaa i Aar, som snart sagt i den sidste Menneskealder, var Maalet Aarhus, men ogsaa denne Gang behagede det Vindenens Gud Æolus Nord for Fyn at forhindre „Andrés" i at støvne did. Saa fortørnet var den vrede Gud, at „Andrés" kom en Dag for sent hjem, saa nogle af Besætningen maatte sendes hjem fra Korsør med — Rutebil! I August var „Andrés" 2 Gange ude paa mindre Ture i nogle Dage med Tropsraadsformanden og et Par Søspejdere; ippvrigt er der sejlet i nærmeste Færvand, saaledes en Dag til Vordingborg og en Søndag til Grønsund; desuden er der aflagt Svømmepørvøve til 3. og 2.

Klasse. I denne Maaned naaede Afdelingen sit hidtil højeste Antal Medlemmer, nemlig 15. I September er ligeledes sejlet, naar Vejret tillod det, ofte i ret haardt Vejr, dog kun i nærmeste Færvand. Indtil nu maa Sæsonen siges at have været ualmindelig vellykket.

C. M.

Søspejdere i Udlandet.

Atter lader „1. Troep B. P. Sea Scouts van Antwerpen“ høre fra sig. Vi har modtaget September No. af deres Maanedssblad „Ons Berichtblad“. Der gøres heri Rede for Vinterens Program, de har faaet et pænt Bibliothek, hovedsagelig Dreng- og Sømandslitteratur.

Saa gives der en udførlig Beretning om den forløbne Maaned og om Resultaterne af Sommerens Konkurrencer.

Saafermt nogle Søspejdere maatte ønske at korrespondere med Belgierne (paa Flamsk, Fransk og Engelsk) faas Adressen hos Søspejder-Redaktøren.

Gamle Dreng.

En af Skovshoved Troppens gamle Dreng, tidligere Redaktør af Søspejdereren, Ebbe Munck, er vendt hjem fra en interessant Rejse til Island — andet Steds i Bladet bringes et Interview med den færende Svend.

Søspejderfest.

Lørdag d. 5. Decbr. fejrer København 1. Troep sin aarlige Stiftelsesfest i Langelinies Pavillon. Der bydes paa en mindre, men udspøgt kunstnerisk Underholdning og derefter Bal. I Lighed med de foregaaende Aar vil der ogsaa i Aar blive arrangeret en Festsouper. Prisen er 5½ Kr. pr. Kuvert. Tegning til Souperen foregaar hos Tropsraadsmedlem, Hr. Feldbech-Christiansen, Spejdernes Munderings-Magasin, Landemærket 3. Telf. 10909.

Billetter til Festen à 3 Kr. faas hos Troppens Spejdere.

Aalborg Søspejderne.

Den nystartede Søspejdertrop i Aalborg har ikke ligget paa den lade Side i Sommer.

Ved Ejerens Beredvillighed har Søspejderne flere Gange været med paa Togter til Løgstør, Nykøbing og andre Pladser paa Limfjorden. Siden Juni har Søspejderne gjort Tjeneste om Bord paa en Lystsejler og med den deltaget i Kapsejladser, Nat- og Fisketogter.

Den første Patrulje tager nu, efter Afrigningen af Fartøjerne, fat paa Forberedelserne til de forskellige Prøver.

SE HER — SØSPEJDERE Præmieopgave.

Vi havde ventet et Væld af Bebrejdelser for den Fejl Tegneren har gjort da han lavede „Hovedet“ til Søspejdersiden, det lader til, at Søspejderne ikke har Øjnene med sig. For nu at faa jer til at bruge Øjnene, udskriver vi en Præmiekonkurrence.

Studer Søspejdersidens Hoved nøje, der findes en Fejl i det. Send os en Beskrivelse af Fejlen og hvorledes, det burde være ledsaget af en Skitse eller andet, der tydelig viser, hvad I mener.

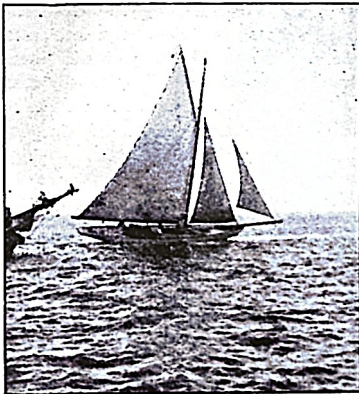
Besvarelsene skal indsendes inden 1. December til Søspejder-Redaktøren — mærket Konkurrence — hver Besvarelse skal være forsynet med tydelig Navn og Adresse, Alder og Troppens Navn.

Ved Lodtrækning blandt de rigtige Besvarelser bliver det afgjort hvem Præmien, et Eksemplar af Funders „Praktisk Navigation“, tilfalder.

Med Asra paa Farten.

2. Del af Sommerturen 1923.

Med ny Besætning om Bord lettede vi fra Svendborg d. 6. August, der var ikke meget Luft, saa vi drev langsomt med Strømmen øster ud med Rudkøbing som Maal. Paa Lunkebugten maatte vi kaste Anker for at vente til Strømmen kæntrede, saa vi kunde drive videre gennem Rudkøbing-Løbet. En Motorbaad var imidlertid saa venlig at tage os paa Slæb, saa vi kunde ligge fortøjet i Rudkøbing Havn inden Aften.

„Andrés“. 1924.

Tirsdag Morgen forlod vi Rudkøbing og satte Kursen efter Lohals, det var et herligt Sommervejr, men næsten ingen Vind. Udfor Dagelygge var der en Fiskerbaad, som „gav os en Ende“ — Fiskerne var tilmed saa elskværdige at forære os en Spand dejlige Rødspætter, som Gengæld inviterede vi dem om Bord til Kaffe hos os. Ved 7-Tiden kunde vi fortøje i Lohals, vi fik straks Besøg af Afdelingens tidligere Chef: Kontorchef Kalkar, som p. t. opholdt sig i Lohals.

Næste Dag Kl. 6 Fm. lettede vi og satte Kurs efter Korsør. Vi havde en let Brise fra 8 V. og allerede ved 10-Tiden kunde vi gaa i Havn i Korsør, hvor der var Landlov fra Middag.

I Løbet af Torsdagen sejlede vi til Slipshavn — frisk vestlig Brise, saa vi maatte krydse hele Tiden.

I Slipshavn var der stor Fest om Aftenen, der var en Del Sangere, som var draget derved, der holdt Gilde. Søspejderne blev inviteret til Fest hos Lodsformanden, men da Søspejderne fra Nyborg havde anmeldt deres Besøg hos os samme Aften, blev Tropsføreren og en Del af Besætningen om Bord. Nyborg Søspejderne ankom hen paa Aftenen i 2 Lystkuttere, og vi samlede saa alle i „Asra“ til en Kop Kaffe — vi „snakkede Skiv“ og drøftede Spejdersport.

Chefen havde inviteret Lodsens Familie paa Sejltur om Fredagen, og Søspejderne serverede Kaffe til den medbragte Frokost og underholdt Gæsterne med Sang og Musik.

Da vi atter kom til Slipshavn, inviterede Lodsformanden os igen til Kaffe og senere til Middag. Vi tilbragte en dejlig Aften hos den prægtige Lods, som fortalte om sine talrige Oplevelser fra de unge Dage, da han for i overspøsk Fart — det var noget der interesserede Søspejderne. Ved 10-Tiden kom der Radiotelegram fra en Damper som laa Nord for Sjælland og ønskede Lods, han skulde til Stockholm; vi fik derved Lejlighed til at overvære en Udrykning fra Lodseriet.

Lørdag Morgen sejlede vi til Nyborg, — her var der Landlov hele Dagen. Næste Morgen stod vi til Søs igen for Alvor. Da vi kom ud i Bæltet, blæste det saa meget at vi maatte rulle et Par Omgange paa Bommen, og allerede ved 9-Tiden passerede vi Thurø Rev. Vi var inde i Troense, hvor Afdelingsraadets Formand boede. Chefen gik i Land og (fortsættes Side 32)

Hvis nogen d. 30. Juni i Aar var spændte paa, hvad de kommende 8 Dage skulde bringe, saa var det de Ulv af 2. V. og K. D. U., som den Dag drog i Lejr ved Sjælsø. Det stod tydeligt at læse i alle Ulveansigterne, da vi stod og ventede paa en Lastbil, der skulde køre os derud. Skønt jeg ikke tror, vi ventede over fem Minuter paa den, — og det rimeligvis var os, der var kommet for tidligt ned paa

Gryderne skures.

Gaden — saa hørte vi dog: „Den kommer nok ikke“, „Tror du ikke, han har glemt os?“ og lignende Bemærkninger, der alle sandede det gamle Ord, at „Ventetiden er aldrig saa lang, som naar man rigtig glæder sig“. Men Vognen kom, og under stor Opstandelse blev den læsset med os selv paa Toppen. Een Gang var Stemningen saa høj, at vi tænkte paa at surre et Tov om alle Ulvene — men det blev dog opgivet —. Og saa drog vi af under Sang og Raab, saa Folk var ikke i Tvivl om, hvor vi skulde hen.

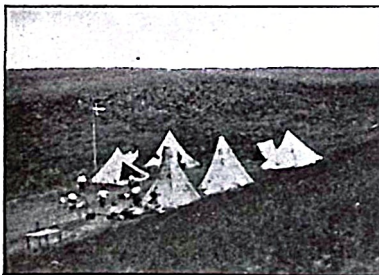
Vi naaede derud uden at tabe nogen eller noget og blev modtaget af 2. V'erne, der allerede var kommet, og i Fællesskab bar vi saa Grejerne hen til Pladsen. Bedre Plads tror jeg vanskeligt, man finder. Vi havde Skov, Mark, Vand og Læ; det eneste, vi savnede, var Skygge paa Lejrpladsen, der var i en „Gryde“ lige vest for Skoven; men selv om der til Tider var varmt, saa hellere det end en kold og blæsende Plads.

Nu var der nok at gøre: Teltene skulde rejses, Kogehullerne graves, Halm og

I LEJR

Brænde hentes, Kælder graves, og hvad der ikke var det mindst vigtige, Skoven skulde undersøges, og Vandet prøves. Hele den første Dag gik med alt dette, og det var en Flok trætte Ulve, der den Aften lagde sig til Ro, for manges Vedkommende for første Gang i et Telt.

Den næste Dag gik alt efter Programmet, d. v. s. at mens Jens og jeg sørgede for Morgenmad, gik „Bamse“ i Bad med alle Ulvene, og det var et stort Badekar, vi der havde, men det var ogsaa meget sjældent, at nogen blev „knaldet“ ved Morgenparaden. Saa alt ud af Teltene for at faa dem ordnet, Morgenmaden spist og Flaget hejst — for naturligvis havde vi et Flag. — Nu maatte Køkkenholdet til at trække, mens de andre legede, og det var ikke helt let at begribe, at naar der var varmt Vand til at vaske op i, saa skulde Opvasken foregaa nede i Vandet — ikke over det, men naar man et Par Gange havde hørt „Jens“ Bemærkning: „Det skal vaskes om!“ om de halve Tallerkener og Skeer, saa hjalp det paa Forstaaelsen, for hun var ganske utilnærmelig for Bønner, „om det ikke kunde gaa denne Gang uden Omvask?“ Nu var der jo det at glæde sig til, at Gryderne skulde ogsaa vaskes, og det foregik i Sjælsø og var dejlig svalt, og saa een Ting til: Gryderne var af Aluminium og altsaa lette, saa naar man havde skuret paa dem i nogen Tid, kunde man forlyste sig med

Lejren.

at give dem en Flyvetur hen ad Vandfladen, eller lege Skib og lignende med dem; der var ogsaa et Patent med at trykke dem et Stykke ned i Vandet og give Slip, saa sprang de højt op i Luften. — Saa var der Frihed til Middagsmaden, der var præcis „paa Bordet“, og saa igen Pligt og Leg til Aften.

Imens legede de andre, og paa ægte Ulvevis var snart alle Skovens Stier opkaldt efter Junglens Dyr, og selv om

Grundig Opvask.

Junglen har mange Dyr, saa havde Skoven dog flere Stier, saa man maatte ty til Navne som „den store og den lille Elefantsti“, „den ny og den gamle Løvesti“ o. s. v. Og der gik det Bakke op og Bakke ned, mens vilde Krigshyl rungede gennem Luften. Der var en Leg, der var meget yndet; den hed „Rut-schebane“ — efter Tivoli —. Hvordan den gik for sig, kan I spørge Drengene om; jeg ved kun, at den var meget morsom. 3 eller 4 Aftener havde vi Lejrbaal, og det var en stor Oplevelse, for mange kendte aldeles ikke til at kigge i et Baal og se alle de underlige Ting, man ser der.

En Dag var vi i Hillerød paa Slottet, og bagefter drak vi Sodavand og spiste Kager i Slotshaven; det var en Far fra 2. V., der trakterede. I det hele, hvad vi fik af Gaver, var ikke Smaating; vi vadede i Tyggegummi, Chokolade og Bolscher og svømmede i Saft og Vand.

Om Søndagen havde vi stort Besøg af Forældre og Venner. Den Dag havde vi meget travlt; alt skulde jo være fint, til de kom, og meget skulde hentes, bl. a. 25 Liter Mælk til Chokolade,

som vi trakterede med til Lejrbaalet om Aftenen. Det var en fornøjelig Dag, og jeg tror, at den var det for alle, baade Ulve og Forældre.

Men alt for hurtigt igen holdt Lastbilen for at køre os hjem. Vi havde været meget tidligt oppe for at naa alt, for Pladsen skulde jo være lige saa pæn, som da vi kom, og der var nok at gøre. En Tid var vi alle mismodige, men paa Vejen hjem kom Glæden over den glimrende Lejr med Solskin og glade Ulve frem i Raab og Sange, saa vi var ganske hæse flere Dage efter allesammen.

Lejren havde kun een Fejl: der var for faa med; men nu har vi i K. D. U. oprettet Sparekasse til næste Aars Lejr, og nu haaber vi, at det hjælper paa Tallet.

Baloo.

Uganda.

Mon der er nogen af de Ulveunger, der var med i Jamboreen, som kan høre Navnet „Uganda“ uden straks at se en stor Spejder for sig med et glinsende sort Ansigt og Masser af hvide Tænder. Det var den mest spændende af alle de fremmede Spejdere, og de Dreng, der opnaaede at røre ved ham, syntes, at de var noget mere end ganske almindelige Ulveunger. Han manglede ganske vist Ringen i Næsen, men den laa naturligvis hjemme i Uganda, Landet hvor „Tam-Tam'erne“ lyder og hvor der altid om Søndagen og paa lille Sambo's Fødselsdag serveres delikat stegt Missionær. Nej, kære Ulveunger, saadan er det ikke! Jeg indrømmer, at jeg selv har forestillet mig no-

Sambo.

get i den Retning, indtil jeg forleden Dag tilfældigvis fik fat i noget, en amerikansk Dame havde skrevet om Uganda. Hun fortæller, at der i Nairobi — Hovedstaden — er baade elektrisk Lys, Telefoner, Biler og alt saadan noget, (Ulveunger ikke at forglemme!), og at Missionæren faar Lov at gaa i Fred, selv paa Sambo's Fødselsdag. Forøvrigt ligger Byen helt omgivet af Junglen, saa de vilde Dyr foretager ikke saa sjældent en Spadseretur i Byens Gader; det kan hændes, at der bliver banket paa ens Dør; man lukker op, i den Tro, det er en Ven, og opdager saa, at det er en Løve. Det er fornuftigst at lukke Døren igen med en vis Fart! Men bortset derfra er Byen saamænd civiliseret nok. —

Englænderne, under hvis Beskyttelse Landet staar, har anlagt glimrende Jernbaner, og henad Landevejene, der gennemskærer Landet i alle Retninger, suser Bilerne og ødelægger Stilheden og Freden for Dyrene, der tidligere var Eneherskere. I Reglen lader disse dog

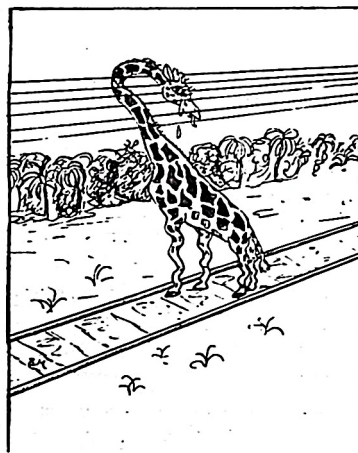

Tjul Bang!!

Uhyrerne passere uhindret, men det hænder, at deres Nysgerrighed eller pludselig vakte Raseri løber af med dem. En umenneskelig hed Dag angreb f. Eks. et vældigt Næsehorn et Persontog lige udenfor Nairobi og havde nær afsporet det. Hr. Næsehorn blev ganske vist slemt medtaget, men han havde dog den Tilfredsstillelse, at Lokomotivet blev ligesaa ilde tilredt.

Ved en anden Lejlighed maatte Toget stoppe op, fordi en stor Giraf stod midt paa Skinnerne med Bredsidens til. Da Mandskabet og Passagererne steg ud, opdagede de, at det arme Dyr ikke kunde komme af Vejen, fordi dens Hals var haabløst indviklet i Telegraftraadene. Den maatte altsaa befri, før Farten kunde genoptages, og der var ikke andet for at gøre end at klippe Traadene over.

Nu ved I altsaa, hvad I kan vente Jer, naar I en Gang skal til Jamboree i Uganda! Det kan jo være, at I, til

Ekspressen i Sigt!

Trods for elektrisk Lys og Biler, vilde finde, at det var et ganske spændende Land; for der er nu, naar alt kommer til alt, Forskel paa at se en Løve i zoologisk Have og at møde den udenfor sin Dør.

Mus.

Se her — Ulve!

Er der ingen Ulveflokk i hele Kongeriget Danmark, der oplever noget? Og hvis de oplever noget, hvorfor er de da saa uvillige til at lade andre nyde godt af det? Er der overhovedet Ulveflokk i Provinsen? Man mærker ikke noget til det, naar man læser Spejdernes Magasin. Det er en stor Fejl, som maa rettes! Fortæl lidt om Jeres Arbejde og morsomme Oplevelser og send Fotografier! I næste Nummer skulde vi helst kunne læse smaa Meddelelser fra adskillige Provinsflokk; det var naturligvis heller ikke af Vejen, om Københavnerflokkene vilde være lidt ivrigere til at sende Bidrag til:

Frk. Esther Muus,
Lyngbyvej 215,
Hellerup.

Ulvenyt.

Det sker undertiden, at vi ikke faar Plads til alt Ulvestoffet paa diisse to Sider, og vi bringer det derfor andensteds i Bladet — især under Rubrikken „Fra Divisionerne“.

Tandlæge
Bernhard Jernæs

Konsultation 10—4
Røntgeninstitutet
FREDERIKSBERGGADE 32
Telefon Byen 32 99

V. Schmidt

Holmsgade 29. Tlf. Byen 2926 y
Messinginstrumenter, Trommer
Signalhorn, Trommefløjter

Til Damme

og Bassiner haves store, meget smukke
Guldflask samt flere Arter billige Koldt-
vandsflask. Særskilt Akvarieværrelse med
mange sjældne Tropellisk forefindes. —
Stort Udvalg i Kanariehunner til Hæk.
Alt til Fugle- og Fiskepleje føres.
Willumsens Fugle- og Akvariehus
Bsteriarlmagsgade 45 — Telefon Øbro 2550
Forespørgsler — Svarporto

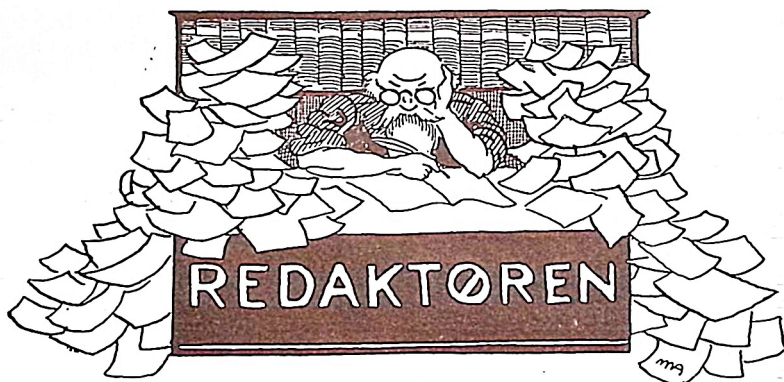
Frimærkesamlere!

Righoldige Udvalg sendes paa
Forlangende.
Forhandlere modtages.

Herm. Henningsen
AALBORG

Cloëttas
Chocolade

faas overalt
Fineste dansk Fabrikat

NÆRUM KOSTSKOLE. NÆRUM
Telefon: NÆRUM 143

Spm.:

Kære alvidende Redaktør!

Du vil vel ikke være saa venlig at
opgive mig Adressen paa de svenske
Spejders Hovedkvarter? Hvis du kan,
er det saa ikke muligt, det kan komme
i November-Nummeret?

Paa Forhaand Tak!

Din

homo sapiens.

Svar:

Sveriges Scout-Förbund, Hamngatan,
Stockholm.

Spm.:

Kære Redaktør!

Vær saa venlig at besvare følgende
Spørgsmaal:

- 1) Hvor mange km er der pr. Land-
devej fra Viborg til Odense, og
- 2) fra Esbjerg til Odense.

„Kaj“.

Svar:

Du kan finde de vigtigste Vej længder
i „Maylands Lommekalender 1925“.

Spm.:

Kæreste Ven!

1. Kan Du ikke opklare mig, hvorfor
de danske Spejdere ikke hilser uden-
landske Spejderførere, naar de møder
dem i Uniform paa Gaden?

2) Lige nu spørger en Pigespejder om
Grunden til, at Drengespejdere ikke hil-

ser Pigespejderne? Vil de hilses først,
måske? Det gjorde et mærkeligt Ind-
tryk paa en udenlandsk Spejderchef!
En Spejderførers Vært.

Svar:

1) Nej!

2) Vi vilde finde det smukt og na-
turligt, om alle Spejdere hilste paa hin-
anden.

Spm.:

1) Kan Redaktøren ikke give mig et
Middel mod Fodsved?

2) Hvem er opfundet Fjerpenne?
Ærb. H.

Svar:

1) Kolde Fodafvaskninger samt Tal-
cum i Strømperne.

2) Du mener vel *har* opfundet? Vi
ved det ikke!

Spm.:

Kære alvidende!

1) Kan du ikke sige mig, hvorledes
man presser Blomster?

2) Hvilke gode Drengébøger har Kap-
tajn Gilson skrevet? (i Hasselbalchs
Drengébogs-Serie).

3) Hvor mange er Klokken?

Ærbødigst

En nyfødt Spejder.

Svar:

1) Se „Spejdernes Magasin“ April
1925 Side 23.

KONDITOR

Henning Klentz — Torvegade 32 — Amager 4423
De bedste Kager, Chokolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

2) „Den forsvundne Ø“, „Ah-Jim“, „Tempelskatten“, „Ildguderne“, „Heksekongens Rige“.

3) Kom herud paa Kostskolen — saa skal jeg sige dig, hvad Klokken er slagen!!

Spm.:

Ærede Redaktør!

1) Hvad hedder din næste Dreng-bog?

2) Kan man købe gamle Aargange af „Spejdernes Magasin“, og hvad koster de?

3) Hvad skal jeg gøre, min Forskærm rasler?

4) Kender Du ikke nogle smarte Knob til Halstørklæder?

Med Tak for Optagelsen

Deres

„Sebodæus Pyt“.

Svar:

1) Det er en Hæmmelighed — endnu!

2) Enkelte gamle Numre kan købes Nørregade 15, Kbhvn. K.

3) Skrue den fast, begribeligvis.

4) Se „Spejdernes Magasin“ Juni 1925, Side 25.

Spm.:

Hr. Redaktør!

Vil De ikke være saa venlig at fortælle mig lidt om de Sølvplader, man ser saa mange Spejdere gaa rundt med i Bæltet. Vil De fortælle mig, for hvilke forskellige Ting man faar dem og hvilke Betingelser der skal opfyldes. Passer det, at man kan faa en Plade for at have ligget 10 Nætter i Bivouak? Hvorfor staar der for Resten aldrig noget om disse Sølvplader i Spejderhaandbøgerne.

Med Spejderhilsen

Jonas.

Svar:

Der udstedes Kilometer-Bæltmærker af Troppene. Mærkerne kan købes paa Korpsets Depoter.

Forlang udtrykkelig

**ASP
CYKLE-
LYS.**

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cykellys der findes

Spm.:

Kære Sp. Magasin!

Vær saa venlig at besvare følgende Spørgsmaal i Oktobernummeret:

1) Hvad koster „The Scout“ (det engelske Spejderblad, der udkommer en Gang ugentlig og koster 2 d. i England) her i Danmark (Hadsund?)

2) Hvor bestilles det?

3) Hvornaar begynder Aargangen?

K.

Svar:

1) 4,50 Kr. Kvartalet.

2) Postvæsenet eller Boghandleren.

3) Ny Aarg. begynder 1. Jan. 1926.

Spm.:

Kære Sp. Magasin!

Kan du ikke sige mig, hvad en Lomme-forbindingskasse (8×6 cm.) bør indeholde og i hvilken Størrelse.

Peter.

Svar:

Den rummer næsten intet af, hvad den burde indeholde.

Er Kassen 6×8 cm. i indvendigt Maal og ikke altfor lav, kan der være:

1) 1 Rulle sterilt Gazebind, 5 m×5 cm. 2) 1 lille Pakke Vat. 3) eventuelt 1 „Cito“ Forbindpakke (til Fingre), og 4) 1 Flaske med 5 cm³ Jodtinktur. 5) nogle Sikkerhedsnaale.

T. F.

Støt vore

Annoncører

Gratis

Prisliste Nr. 2 1925.

C. J. Larsen

en gros **Frimærkehandel** en detail

Østervraa, Danmark

Import og Eksport

Bankkonto: A/S Sæby Bank, Østervraa Afdeling

Postkonto: Nr. 10 063

Telegramadresse: Frimærkehandlen

Telefon: Østervraa 23

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

Fra Divisionerne.

Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

Bemærk Redaktionens Telefon-Nr.
Nærum 143.

Aabenraa Kolonnen.

Søndag den 5. Juli havde Aarhus Kolonnen et Hold paa 30 Spejdere paa Cykle og en Motor-Ordonnans til Disposition for Aarhus Politi i Anledning af Mindeparkens Indvielse. Spejderne assisterede Politiet som Ordonnanser og hjalp med at regulere Færdslen af de 20—30,000 Mennesker, der overværede Festlighederne. Desuden havde vi efter Anmodning fra Byraadet Lørdag og Søndag Spejdere i Arbejde, dels med at indrette Sovepladser i Skolerne til de tilreisende Dansk-Amerikanere, dels med at vise dem til deres Kvartaler.

Søndag den 12. Juli var Kolonnen atter paa Færde, idet et Hold paa ca. 30 Førere og gamle Spejdere assisterede ved den store Nationalfest paa Kalø Slotsruin. Det var en betydelig Goodturn, der her blev Lejlighed til at udrette. Paa Grund af det udmærkede Vejr var Tilstrømningen til Festen enorm. De 2 sidste Timer før holdt Automobile og Vogne i flere Kilometer lange Rækker for at blive billetterede og forsynet med Vognkort af de 20 Spejdere, der udførte dette Arbejde. Det foretoges ved at en Spejder sprang op paa hver Vogn og billetterede, medens Vognkolonnen stadig passerende langsomt frem imod den smalle Indgang til Kalø. De ældste Førere fungerede som Færdselsbetjente og nød almindelig Respekt; en bestemt Haand var jo

ogsaa nødvendig for at hindre den stærke Trafik i at bryde fuldstændig sammen. Ude paa Kalø indrettede 5 Spejdere en Parkeringsplads for Automobile. Billetsælgerne inkasserede i de to Timer ca. 15,000 Kr., og der deltog ialt ca. 15,000 Mennesker og 1200 Vogne og Motorkøretøjer.

JAMBOREE-HILSENER FRA UDLANDET

Riga-Latvija, 26. August 1925.
Kære Ove Holm!

Ved Aarsdagen for Drengespejdernes 2. internationale Jambore i Danmark fra 6.—26. August følger vi det nødvendigt endnu engang over for Dem at udtrykke vor Paaskønnelse af det store, saa godt organiserede Arbejde, og vor hjerteligste Tak til det danske Folk og de danske Spejdere for al Venligheden og Gæstfriheden, som vi nød i de uforglemmelige Dage.

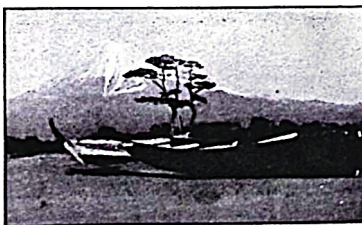
Jeg er sikker paa, at Venskabsbaandene, der er knyttet mellem os, der var med, ikke vil være uden Værd, men voldsomme og styrkes og binde alle Nationers Drenge sammen. Paa dette Punkt staar alle Verdens Spejdere i Gæld til Danmark!

Med mine bedste Ønsker er jeg Deres oprigtige

D. V. Bukovsky.

Telegram:
New South Wales Spejderforening sender Spejderne i København Hilsen og gentager Tak for Gæstfrihed i Fjor.

Japanske Spejdere har sendt nedenstaaende smukke Billede — med en Hilsen fra „the fifth Meeting of Ermelunden“.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34
Elegant Udførelse Telefon 8050 Rimelige Priser

1. Aarhus Tropp.

Troppen deltog i den aarlige Foraars-turnering med 40 Mand. Efter Turneringen er Møder og Ture blevet indstillet grundet paa Eksamen og Sommerferie. Enkelte Week-end Ture er dog blevet afholdt. To af Troppens Spejdere, Hjørnetænderne O. Sahl og K. O. Bayer har gaaet 80 km. Den 12. Juli assisterede Troppen med 11 Mand ved Festen paa Kalø (Nationalmuseets Indsamling).

Troppen deltog i Kolonnens Agitationstur til Ebeltoft med 3 Mand.

3. Aarhus.

1. og 2. Pinsedag: Tropslejr ved Ravnsø.

3. Juni: Forældremøde paa „Palæ“.

9. Juni: Førermøde.

14. Juni: Deltog Troppen i Kolonnens Opvisning i Ebeltoft med 11 Mand.

17. Juni: Tropsfest paa „Palæ“ til Fordel for Sommerlejren. Overskud Kr. 175. Ved en udmærket Aftenunderholdning med paafølgende Bal assisterede følgende Forældre: Fru Egdø med sine Balletelever, Hr. Skuespiller Foss med Oplæsning og Hr. Musikdirektør Kruuse Andersen med Musikken.

18. Juni: Tropsraadsmøde.

21. Juni: Tropsudrykning.

5. Juli: Ved Mindeparkens Indvielse assisterede Troppen med 18 Mand.

12. Juli: Ved Nationalfesten paa Kalø assisterede Troppen med 5 Mand.

18.—26. Juli: Trops-Sommerlejr paa Samsø.

22.—23. August: Tropslejr paa Vosnæsbynt med Natpølse.

1. Brande Tropp.

5. Juni: Tur til Sandfeld Bjerg.

6.—7. Juni: Week-end Lejr ved Clausenborg.

10. Juni: Tropsmøde.

13., 14., 15. Juni: Tur til Rørbæk og Alsted Mølle.

24. Juni: St. Hansfest.

St. Hansfesten formede sig som en Afskedsfest for Tropsføreren. Tropsraadet, Spejdernes Forældre og nogle flere var indbudt.

Efter Sommerturen overtoges Troppen af Postbud Chr. Poulsen.

De 9 Ridderes Trop.

Troppen har holdt Patruljemøder hver Torsdag Aften og Tropsudrykning — hveranden Søndag. — Oversergent Andersen underviser Troppen i Svømning, og Troppen er gaaet i Gang med at bygge en Badebro ved Bryrup Langsø. I Tiden 1.—5. August drager Troppen i Lejr ved Gl. Ry. — En Patrulje, der skal indlemmes i Troppen, er under Dannelse i Tønning.

Hver Søndag Form. samt hver Torsdag Aften Træning i Lejr sport, Signaler, Svømning, Brobygning, Reparation af Lejrmateriel o. m. a.

I Løbet af Juli har Troppen bygget en Badebro ved Bryrup Langsø. — Hr. Oversergent Andersen, der er gammel Svømmelærer ved Hæren, har arbejdet flittigt med at lære Troppens Spejdere at svømme. I Maanedens Løb er der blevet trænet dygtigt i Lejr sport med Henblik paa Troppens Lejr ved Gl. Ry den 1.—5. August. Lejren, der nu er overstaet, havde et særdeles vellykket Forløb. Særlig Lejrbaalet om Søndagen, hvor Horsensspejderne Svend og Otto Kirkegaard assisterede ved Underholdningen, fortjener at nævnes, fordi det henrev et ryansk Publikum i stormende Begejstring, saa at Drengene i Gl. Ry nu har besluttet at ville stifte en Trop.

Silkeborg Trop.

- 4. Juni: Førermøde.
- 7. Juni: Tropsur. Øvelse.
- 12. Juni: Tropsmøde.
- 28. Juni: Øvelse.
- 30. Juni: Afholdt Troppen Midsommer-Lejrbaal, hvortil Byens Borgere var indbudt. Der mødte flere Hundrede i det vidunderlige Vejr. Stemningen var udmærket, og Publikum morede sig godt.
- 12. Juli: Terrænøvelse.
- 15. Juli: Tropsmøde (Instruktion til Sommerlejren).
- 24. Juli: Tropsmøde. (Eftersyn af Udstyr.
- 25. Juli—2. August Sommerlejr ved Mariager, hvori deltog 35 Mand. Udmærket Lejr, men med temmelig rigelig Regn.
- Troppen foretog forsk. Udflugter og afholdt nogle godt besøgte Lejrbaal. Havde Visit af Sæby Trop.
- Foruden Sommerlejren er der stadig afholdt Week-end Ture. 2 Mand har rejst Sønderjylland.

Verdens Spejderchefen

der har faaet Ansættelse paa Sjælland.
2. Juli: Tropsmøde.

10.—20. Juli: Sommerlejr.

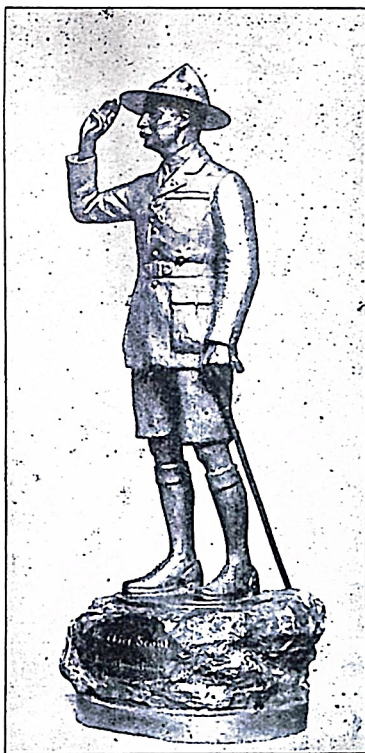
Troppen cyklede Lørdag Morgen fra Brædstrup og ankom efter en varm Dag til Kalø, her overnattede Troppen og drog Søndag til Katholm ved Grenaa. Ved Katholm blev vi i fire Dage og havde Ture og Rekognosceringsøvelser over den største Del af Djursland. Ved Katholm var vi sammen med Spejdere fra Grenaa og Randers til et Par fornøjelige Lejrbaal. Lørdag brødes Lejren af, og Turen gik over Ebeltoft og Femmøller tilbage til Kalø, hvor vi blev i 2 Dage. Tirsdag Hjemrejse. Vor dygtige Fører, Rasmussen, hvem vi skylder den vellykkede Sommerlejr, er desværre traadt ud af Troppen, da han forlader Byen; men Spejderne vil altid mindes den dygtige Fører, som har ført Troppen over de første Vanskeligheder.

Vendertroppen.

1. Guldborg og 1. Sækkøbing Patrouille 5 Rekrutter, 10 2. Kl., 5 1. Kl. Ialt 20 Spejdere, hænger godt i, er i god Fremgang.

Skipper Klements Trop.

I 14 Dage, fra 5.—19. Juli, var Skipper Klement paa Vandrelejr i Jylland. Pr. Bil kørte Troppen til Hinnerup, og med Kærren gik Turen gennem Frisenborg Skov, over Hammel, Gern, Skannerup til Resenbro, hvorfra der foretoges Udflugt til Silkeborg og Himmelbjerget. Fra Silkeborg drog Troppen til Bøggildgaard, hvor vi var Gæster hos 1. Bøggild Trop. Dette Besøg er det smukkeste Minde fra den helt igennem gode og fornøjelige Vandrings. Derpaa gennem Blichers Egn, Tørring, Lysgaard til Hald Sø, over Dollerup Bakker med Lejr ved Viborg, som blev „berendt“ næste Dag, Besøg i Domkirken, Frokost paa Borgvold o. s. v. Ad lange, ensomme Veje — hele Tiden havde vi en pragtfuld Sommer — gik vi over Finderup (Erik Glippings Død), Mønsted (besaa Kalkværkerne), Vridsted (Karup Aa) til Skive, forbi den storladne Flyndersø. En hjælpsom Lastbil tog saa hele Banden op og transporterede os op gennem Salling til Grinderslevkloster og Eskær, hvor vi holdt Rast og nød det friske Liv ved Stranden. Hvalpsund var roligt og stil-

Statuette af C. Wegener.

1. Brædstrup Trop.

- 3. Maj: Tropsmøde i Skolegaarden: Træning til Turneringen.
- 27. Maj: Udrykning til Øen „Fotus“.
- Ved Tropsmødet d. 3. aflagde 6 Rekrutter de sidste Prøver til 2. Klasse og udnævntes derefter til 2. Kls. Spejdere.
- Lørdag d. 30. startede Troppen til Pinselejr ved Mossø.
- 30. Maj—2. Juni: Pinselejr ved Mossø.
- 9. Juni: Førermøde.
- 13.—15. Juni: Week-end Lejr i Træden Skov.
- Ved Førermødet d. 9. blev det vedtaget at tage paa en 10 Dages Vandrelær til Kattegat ved Grenaa.
- Den 1. Juli overtog Rex Andersen Troppen i Stedet for Lærer Rasmussen,

le, da vi satte over, og næste Dag lejede vi en Fisker, der førte os til Ærtbølle Klint (Moler ved vulkansk Aske) efter 2½ Times herlig Sejltur. Ved Ærtbølle Klint ligger Danmarks største Køkkenmødding. I Løbet af de to næste Dage naaede vi Vaar Skov, idet vi undervejs passerede Bjørnsholm, det gamle Vitskøl Kloster, Seminariebyen Ranum og Vindblæs By. Efter en Rastdag ved Vaar Skov, tildels i og ved Fjorden, tog vi saa den sidste Tørn til Aalborg. — Ialt gik vi ca. 200 km.

I Løbet af Sommeren er Troppen vokset til 32 Mand i 4 Patruljer. Rekrutterne træner til 2. Kl. Prøven, de øvrige fortsætter deres Uddannelse og træner særlig til Duelighedstegn. For at skabe Sammenhold og Kammeratskab mellem alle de ny og gamle Spejdere foretoges en Del Tropicure i Efteraaret: Øvelse med Hobro ved Nørhøj — 2 Dages Lejr ved Vaar Skov — Week-end-Tur paa Cykle over Muldbjerger-Smidie-Kongstedlund — Patruljeøvelse (Skattejagt) — Rævejagt paa Cykle over 70 km Landevej — 50 km Stafetløb Aalborg-Hobro og Lejr i Efteraarsferien.

1. Frederiksberg Trop.

bestaar af 23 Spejdere og er i stadig Fremgang.

Hele Foraaret gik med Træning til 2. Kl. Prøverne, da næsten alle Drengene er nye Spejdere.

Troppen var i Paasken i Lejr ved Boserup, i Pinsen i Helsingør, og har ligget i Sommerlejr fra 17. til 31. Juli paa Baroniet Dragsholm Grund ved Sejrsbugten (19 Spejdere).

Her traf vi sammen med Forstander Olsen og hans Drengene fra „Prøven“, som vi inviterede til at besøge vor Lejr og smage paa vor Chokolade. Lørdag den 25. blev vore Drengene inviteret paa Besøg hos Godsforvalter Holms paa Rødgaard, hvor vi alle fik saa meget Chokolade og Kager, vi formaaede at fylde i os. Om Aftenen havde Troppen sit store offentlige Lejrbaal; Omegnens Befolkning var mødt talrigt op — der var vel 300 Mennesker — og vi havde samme Aften Besøg af 4 Spejdere fra Dronning Margretes Trop. Underholdningen bestod af Spejdersange og Spejderspil, Cowboy- og Indianeroverfald, Dramaet „Kærlighed i Spanien“ o. s. v., ligesom „Prøven“s Orkester spillede. Efter Fyr-

værkeriet sang Spejderne til Slut „Dejlig er Jorden“, hvorefter Politimesteren paa Befolkningens Vegne takkede Troppen for den herlige Aften.

Om Søndagen ankom Dronning Margretes Trop fra Jyderup og slog Lejr tæt ved. 6 Spejdere blev den sidste Aften udnævnt til 2. Kl. Spejdere, og Lejrens flinkeste Spejder, Flemming Hassager, fik overrakt et Sølvskjold til Minde om Lejren.

Fot. Sp. Mag.

„Save, save Brænde —“

Maribo Trop.

Den 30. September har Troppen bestaaet i 8 Aar og Fødselsdagen holdtes paa Hotel Dana, hvor Spejdernes Forældre samledes med Spejderne og Pigespejderne til Kaffe; her holdtes Taler af Formanden, Dr. med. Muus og Tropsfører Andersen samt enkelte andre.

Efter Kaffebordet oplæstes en Avis skrevet af Spejderne, hvorefter hver Spejder bidrog til Underholdningen og endelig sluttede Festen med en munter Svingom.

1. Rødby Trop,

der den 1. Maj er overtaget af undertegnede er nu atter vaagnet op til Daad, efter at den hele Sommeren næsten har ligget død. Der har været nogle faa af os, som har ligge i week-end Lejre i

Løbet af Sommeren, Troppen har nu faaet Lov til at benytte Skolens store Gymnastiksal, hvor vi hver Onsdag Aften samles til Møde og samtidig øver Gymnastik.

A. Reiths,
Tropsfører.

1. Nakskov Trop.

Troppen tæller i Øjeblikket 30 aktive Spejdere, hvoraf de 12 Spejdere lige har bestaaet Rekrutprøven og har nu taget fat paa 2. Kl. Prøven. Da Troppen altid har lidt af den økonomiske Syge, lod den afholde en Bazar, som gav et Nettooverskud paa 750,00 Kr., saa nu er vi ovenpaa igen. Troppen deltog i Divisionens Svømmeturnering i Nykøbing den 23. August og opnaaede her Nr. 2 Pladsen, efter Nykøbing Skoletrop, som blev Nr. 1.

Einar Nielsen.
Tropsass.

5. Frederiksberg Trop.

Troppen blev oprettet den 26. Oktober 1920, og kan saaledes nu fejre sin 5. Aarsdag. Oprindeligt er Troppen en Vanløse Trop og hed dengang 4. Vanløse, men efter Kolonnens Sammenbrud i 1922 overgik Troppen til Frederiksberg. Det var haardt at kæmpe sig frem, men vi naaede vort Maal, og har nu saaledes et godt Hovedkvarter og god Udrustning. Vor første Sommerlejr paa egen Haand, var en Vandreløjr i 1922, igennem Sønderjylland. I 1923 havde vi en minderig Standlejr i Dragerup Skov. Ifjor havde vi Standlejr i Tirsbæk pr. Vejle, og i Aar en pragtfuld Lejr i Hirtshals direkte ved Vesterhavet. Tropsføreren har været knyttet til Troppen i alle 5 Aar og Assistenterne, Allerup og Andresen, har været knyttet til Troppen i 3 Aar. Troppens Førere har udvist et godt Kammeratskab og Samarbejde, og vi er naaet til et godt Maal, nemlig Tilfredshed.

Skipper.

Nærum Trop

afholdt midt i Maanedet et fornyeligt indendørs „Lejrbaal“ i en af Skolens Klasser. Et Par Hellerupspejdere, der laa i Lejr i Nærheden, deltog. Tegneren Leo Petersen fortalte Spøgelseshistorier og tegnede.

K. A. D.s Divisions Ulvøvelse.

Søndag den 4. Oktober havde Ulvene fra K. A. D. Divisionsøvelse. Der deltog tre Flokke af fire, nemlig: Nærum, Charlottenlund- og Gentofte Ulvflok. Som Dommer fungerede Wontolla. Ham ved I vel hvem er?

Det var en meget spændende Øvelse, lagt an paa de enkelte Bander. Til Ros for Bandedførerne klarede de det noget uklare Grundlag rigtig pænt.

Øvelsen gik ud paa, at nogle Indianerstammer skulde finde de Guldklumper, som Guldgraverne i største Hast havde efterladt sig i et nærmere angivet Terræn. At disse Indianerstammer var fjendtlige, turde være overflødigt at bemærke, ikke destomindre foregik i Øvelsen følgende:

To Stammer (Bander fra samme Folk) møder hinanden, da sker Underet, de ellers saa haarde Indianere kaster sig om Halsen paa hinanden og sværger evigt Venskab, hvorpaa de sammen gennembanker en enlig Stamme fra en anden Flok.

Af de tre udlagte Guldklumpbunker blev de to fundne af to forskellige Stammer, men her viste Indianerne en ny og

hidtil uopdaget Side af deres Karakter, de var nemlig saa beskedne at de nøjedes med at bortføre de Mærker som angav, hvor de ædle Klumper laa, men lod Guldet ligge, hertil maa bemærkes, at Guldet bestod af lækre Bismarcksklumper. Grunden til denne Beskedenhed skulde vel ikke skyldes at Indianerne ikke har brugt deres Øjne!

Efter at Wontolla havde holdt skarp Kritik over Øvelsen viste Resultatet, at en Bande fra Charlottenlund havde vundet med 45 Point efterfulgt af en Bande fra Guf., der fik 25 Point.

Den helt igennem vellykkede Dag sluttede med, at den udmærkede Wontolla indøvede Exercits med hele Divisionen.

Vi glæder os vist alle, saavel Ulve som Førere, til Divisionens Flokke mødes næste Gang. *Helge Pescettini.*

1. Gentofte Trop.

Troppens Fører gennem flere Aar, Erik Dahl, har trukket sig tilbage som Fører for Troppen, men leder endnu en Patrulje af gamle Dreng. Afdelingschef, M. Frellesvig, har nu overtaget Troppsførerhvervet og holder Troppsmøder i sit Hjem. I den sidste Tid er der

arbejdet stærkt med Forberedelserne til Troppens Fest paa Gentofte Hotel, Lørdag den 7. November, hvor der foruden Jamboreefilmen gives forskellig Spejderunderholdning udført af Troppens egne Spejdere.

1. Vesterbro Trop.

1. Vesterbro Trop, der i det sidste Aar under Tage Carstensen's Ledelse, er vokset meget stærkt, er nu blevet saa stor, at Troppen ser sig nødsaget til at foretage en Deling.

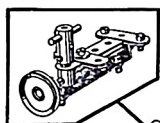
Søndag den 27. September foretog den f. g. Troppsrådsformand, Hr. Spejdtør Henrichsen, Delingen ved en Parade paa Jamboreesletten. Saave' det gamle Troppsråd, som Raadet for den ny 6. Vesterbro var til Stede tillige med Divisionschef Østergaard.

Tage Carstensen, 1. Vesterbros Troppsfører gennem mange Aar, overtog selv Ledelsen af den ny Trop, medens stud. merc. Mogens Cold, overtog den gamle 1. Vesterbro.

Dette er den anden Deling af 1. V. I 1918 dannede den 4. Vesterbro, der som tidligere meddelt lige har oprettet 5. V. Troppen selv blev dannet af 3. Vesterbro i 1913.

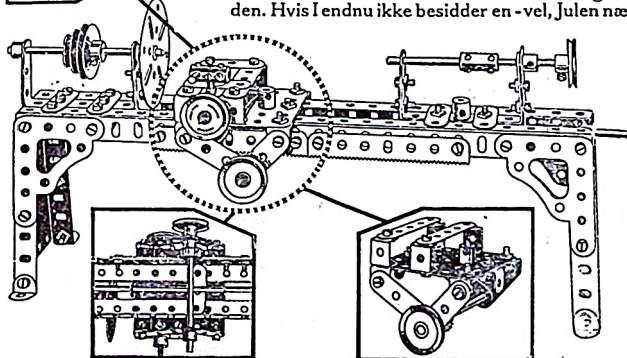
MECCANO TIL 1925

GLÆDER I NU IKKE DRØMMER OM!

I maa stifte Bekendtskab med de forskellige ny Meccano Reservedele, for I vil ved deres Hjælp kunne lave en hel Del Modeller, I hidtil ikke har kunnet bygge. Husk paa, at Meccano Modellerne kommer til at arbejde ganske som virkelige Maskiner i miniatur. Tænk engang paa det Antal Modeller, I vil kunne lave! Kæmpemæssige Løftekraner, som løfter Byrder og lader dem gaa ned, Ure som gaar, Væverstole som kan væve dejligt broget Tøj, Flyvemaskiner, Vogne, Taarne o. s. v. Meccano er den virkelige Drengs eget Legetøj.

Hvis I allerede har en Meccano Daase, sørg saa for, at I faar fat i nogle af de nye Dele for at modernisere den. Hvis I endnu ikke besidder en - vel, Julen nærmer sig, saa hvorfor ikke faa en Snak med Far om Sagen?

MECCANO ÆSKER
komplet fra Kr. 5.50. Faas i alle
Legetøjsforretninger

Køb ingen Efterligninger men alene Meccano,
som er skinnende Nikkel

I alle Forespørgsler bedes angive Afd. No. 39

Generalagent:

FR. FRÉMINIUR
1 RUE DES BOGARDS, BRYSEL
BELGIEN

Denne Model af en Drejebænk bygges udelukkende af Meccano Dele. De smaa Illustrationer viser Sadel- og Bevægelsesmekanismen

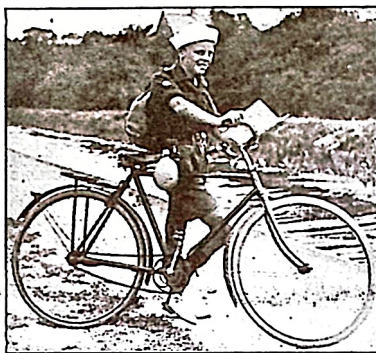
1. Aarup Trop.

blev stiftet 18. Juni 1925 med 15 Medlemmer. Vi havde den Glæde at faa en udmærket Sommerlejr fra 4.—12. August. Et Stævne afholdtes 6. September med Assens, Strib og Middelfart Troppe som Deltagere. Ved denne Lejlighed blev en smuk Tropsstander indviet i Troppen, som Kammerherre Sederfelt de Simonsen, Erholm, havde skænket Belpbet til. Troppen tæller nu 30 Medlemmer.

H. P. Spørensen.
Tropsfører.

1. Hyllested Trop.

- 1. Juni: Afslutning paa Pinselejren.
 - 11. Juni: Tropsmøde.
 - 14. Juni: Spejderfest i Ebeltoft.
 - 19. Juni: Tropsmøde, Patruljen paa Botaniseringsstur.
 - 21. Juni: Tropsudrykning til Feriekolonien „Spholt“.
 - 29. Juni: Førermøde sammen med Ebeltoft Førerne (Sommerlejren).
 - 30. Juni: Tropsmøde (Aftentur).
- Sommerlejren agtes afholdt sammen med 1. Ebeltoft Trop, antagelig ved

Paa Farten.

„Spholt“. Troppen har anskaffet sig et nyt Telt og ejer nu 3 Telte med Plads til 18—20 Mand.

Vedels Egne.

har paabegyndt 2. Aargang af Tropens lille Maanedssblad. Til Lykke med første Aar!

Sydsjællands Division.

Alle Divisionens Troppe har afholdt Sommerlejr, og Deltagelsen har været god. De fleste Lejre har været Standlejr, men indenfor de fleste Troppe har Smaapatruljer foretaget Vandrelejr paa Cykle.

Storehedinge Trop var i Juli Md. paa Besøg i England hos Kent-Spejderne, som under Jamboreen var paa et 2-Dages Besøg i Storehedinge. Turen var en interessant Oplevelse, og ved et Lejrbaal hos Bromley-Spejderne fik Troppen foræret en smuk engelsk Fane.

Roskilde Troppen repræsenterede det danske Spejderkorps i K. F. U. M.-Spejdernes store Sommerlejr paa Trælødenæs, og bagefter laa 42 Mand af Troppen i Lejr ved Hesselager sammen med 1. Ribe Trop. I August afholdtes et Week-end-Førerkursus ved Højstrup Strand. En ny Trop er oprettet i Haarlev, og den har i Løbet af et Par Maaneder haft god Fremgang. Der er allerede afholdt flere Week-end-Lejre og en stor Fest. Fører er en gammel Charlottenlund-Spejder, A. Engelstoft-Schmidt. I Havdrup er oprettet en Pa-

SPEJDER

Studiestræde 30 og 34

Telf. 3186 - 11233

DEPOTET

Studiestræde 30 og 34

København K.

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

REGNFRAKKER

Gabardine

Olskind og Gummi

Prima Kvalitet

Billigste Priser

Jamboree Tornystre Kr. 9.50 pr. Stk.

Drengbeklædning

Skolehabitter

Sportshabitter

Sømandssæt

Heluldent Stof

Alle Størrelser

Alle Priser

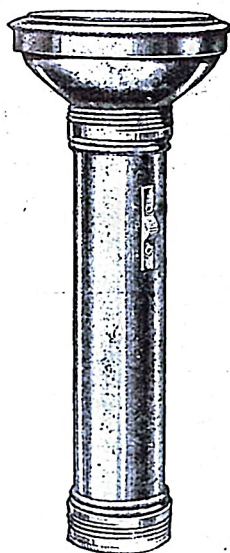
Rekvirer vor nye Prisliste, sendes portofrit

Spejder Munderings Magasinet

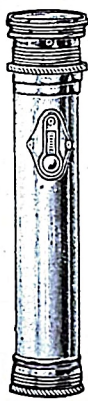
Aktieselskab

Telefon C. 10.909
København K.

Landemærket 3
(overfor Rundetaarn)

6221

1275

782

1321

575

STØRSTE UDVALG I ORIGINALE

WINCHESTER

PRISLISTE OG TILBUD SENDES PORTOFRIT

Ingen SPEJDER gaar forgæves i

LANDEMÆRKET 3

Lige overfor Rundetaarn

trulje, som staar under Køge Kolonne. Der er afholdt Øvelse med Vestsjællands Division Syd for Ringsted, og allerede midt i Oktober mødtes vi med Lolland-Falsters Division til en Øvelse omkring Vordingborg.

Midt i Sommerens glade Dage kom Budskabet om, at Døden havde taget en af vore mest afholdte Førere, Børge Sotterup, Næstved. Hans Spejderkamerater dannede Æresvagt ved Baaren, og Rovers fra Troppen bar ham til det sidste Hvilested. Æret være hans Minde.

Chr.

Med »Vikingetroppen« til Æbelø.

Den 5. Juli drog Vikingetroppen ud paa en 10 Dages Cyklelejr. — Vi cyklede over Aabenraa—Haderslev—Kolding til Landerupgaard, hvor vi overnattede den første Dag hos den gæstfri Forstander og tidligere Forstander paa Hesselager. Dagen efter cyklede vi videre til Skanderborg. Her havde vi en herlig Tidovre paa den herlige Æbelø, som vi — ved den glimrende, gæstfri Kolonnechef, Dyrklæge Andersens Hjælp — havde faaet overdraget Brugsretten over af Byraadet. — Pragtfulde Roture, Øvelser, Udflugter til Himmelbjerget og Lejrbaalsaftener med Skanderborgspejderne samt Cykelture til Himmelbjerget og andre skønne Steder. — I Rø stødte vi sammen med Divisionschef Madvig og Haderslevspejderne, som alle tog med os til Æbelø, hvor vi havde to fornøjelige Dage sammen, for saa sammen med dem at cykle hjem — paa en Dag til Haderslev, hvor vi boede den sidste Nat paa Turen. Sent vil vi glemme den gæstfri Dyrklæge Andersen og de flinke Skanderborgere, ikke mindst den gæstfri Familie Jensen, Vært paa Pavillon-lige overfor Æbelø. Han indbød os alle (40 Mand) til Morgenkaffe og en Uendelighed af hjemmebagte Horn og Smørrebrød den sidste Morgen, inden vi tog hjemad. — Om Aftenen før var han og hans venlige Frue oven i Købetovre til vort Lejrbaal med en Plade Chokolade til hver af Spejderne.

Jonas.

Sønderborg.

En ny Spejdertrop, »Væringene«, med 26 Spejdere, alle Elever fra Sønderborg Statsskole, er blevet opret-

tet den 1. September. Troppen har faaet indrettet et glimrende Lokale paa Statsskolen. I Tilknytning hertil er der oprettet en Ulveflokk. Efter Anmodning har Jones overtaget Ledelsen som Tropsfører. Tropsraadet bestaar af Rektor Hertz, Adjunkt Mehl, Proprietær Jensen, Njgsbølgaard, samt Jørgen Andersen, Magasin du Nord, og Direktør (Oliemøller) Nielsen, sidstnævnte er blevet valgt til Formand.

Troppen har allerede haft flere Øvelser og arbejder af fuld Kraft med Prøver. Paa Kongens Fødselsdag foretog den en 2 Dages Lejrtur til Fyn og laa i Efteraarsferien i Lejr ved Sandbjerg paa Sundetved.

»Med Asra paa Farten«.

(fortsat)

blev inviteret til Middag, medens Drenge gik i Lag med det sidste af Provianten — efter nogen Anstrengelse lykkedes det at faa gjort rent Bord. Da vi var færdige med Skafningen, kom Formanden med Familie om Bord for at byde os velkommen hjem; Formandens Frue havde en stor Pakke Wienerbrød og Konditorkager med, og nu blev der rigtig Gilde om Bord.

Vi lettede fra Troense Kl. 2 Em. og fortsjede ved Skibsværftet i Svendborg

Jeg maa have Lov

— at le, naar jeg tænker paa alle de Troppe, der stadig lader være med at sende 3—4 Linier om Troppens Liv til Redaktionen! Men endnu mere ler jeg ad dem, der glemmer, at disse Meddelelser skal være Redaktionen i Hænde senest den 10.!!

Kl. 3, hvor en hel Del af Søspejderne var mødt for at modtage os. Ligesom den første, havde denne Tur været meget vellykket, og vi havde tilmed haft godt Vejr hele Tiden.

N. Christensen.

1. Absalon Trop.

Troppen havde Søndag den 4. Oktober Patruljeløb i Hareskoven, Ruten var 6 km. Der var udsat en Sølv-Vandrepokal, som skal vindes 3 Gange for at blive Ejendom. Vinderen blev 3. Patrulje, der i Forvejen havde Pokalen.

2. Absalon Trop.

afholdt Ungdomsbasar den 18. og 19. Oktober paa St. Knuds Skole. Basaren indeholdt Udsalg af smukke og nyttige Ting, Udstilling af Ting, som Troppens Spejdere havde lavet, og Tombola, Bortlodning samt Restauration. Den 18. blev der af nogle af Troppens Spejdere opført en Komædie.

Knud Rex,

II. Absalon Trop. H. K. D.

Gjængerne.

Lørdag den 14. November afholder Gjængerne en stor Tropsfest i Ingeniørforeningens Lokaler i Industribygningen. Lokalerne er aabne fra Kl. 4—7, hvor der er gratis Adgang til en Bazar; der forefindes Tombola, Væddeløbsspil, Variété-Bod og meget mere. Hele Eftermiddagen musicerer Hellerup Divisionens Orkester. Om Aftenen fra Kl. 7½—1 er der Underholdning og Bal; Underholdningen ydes kun af Troppens Spejdere og er absolut original, idet flere Ting er lavet af Spejderne selv til denne Lejlighed.

Billetter, der gælder baade til Underholdning og Bal, koster kun 2 Kr. og faas i Depoterne og hos Troppens Spejdere.

Sølvmedaillen.

Paa et Flokførermøde i Kbh. Div. Onsdag den 7. Oktober 1925 havde alle vi gamle Ulve den store Glæde at se, at Korpset paaskønner det store Arbejde Mus (4. V.) gjorde under Jamboreen, idet Divisionschefen overrakte hende Korpsets Sølvmedaille. Som bekendt havde Mus det alt andet end morsomme Hvert at føre Danmarksholdet og hun klarede det — trods alt — storartet; det mener altsaa ogsaa Korpset.

Baloo.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OISEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

Støt
vore Annoncører

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De kober Sæbel
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
egte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe

Overalt — over alt!

Køb hos de Averterende.

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12
København K.

Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyre“

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter.
for Spejder-Orkestre

Reparationer udfores

Køb „Nordisk Spejdersport“

Paa Vej til Lejren provianterer vi hos

KNUD KIÆR

KOLONIAL- OG DELIKATESSEHANDEL

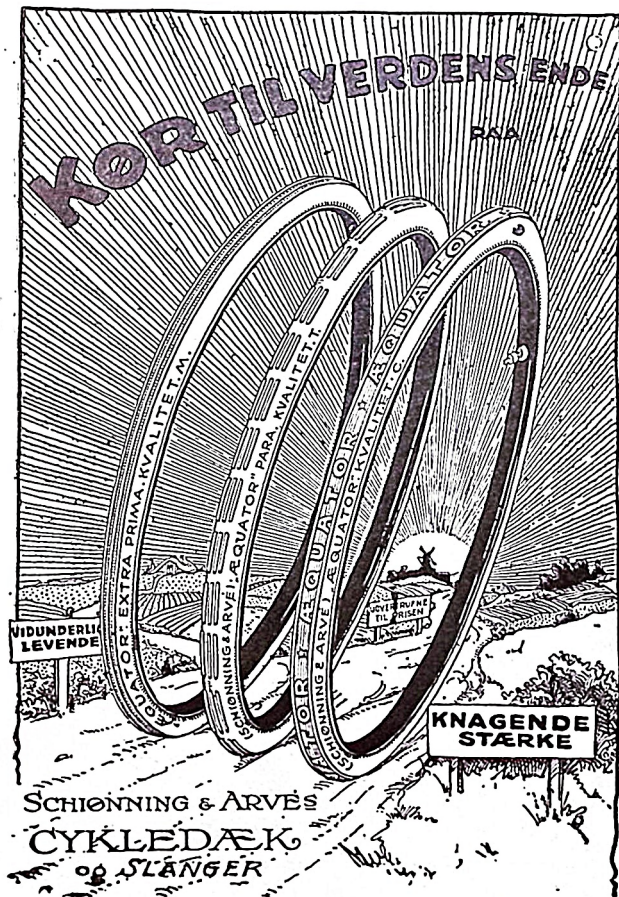
63, Frederiksborgvej 63. Søborg

NB. 10 pCt. Rabat til Spejdere i Uniform.

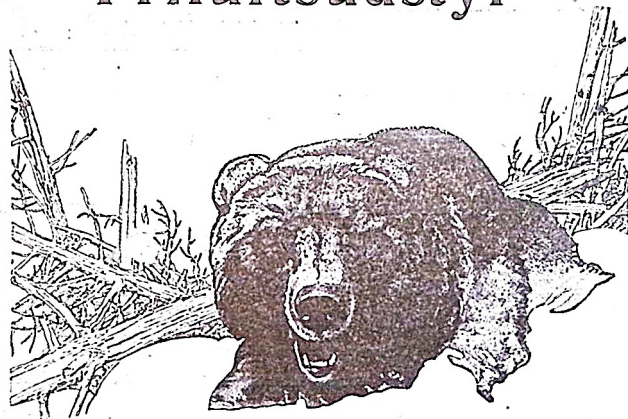
Averter i „Spejdernes Magasin“

Spis:

Skal ikke
koges.
Velsma-
lged
og
nærende.

Lembckes Friluftsudstyr

Det pæneste, det stærkeste, det billigste

Denne Vinters Spejderbegivenhed

[bliver

JULEUDSTILLINGEN

i Lejr- og Spejderhuset

og for vore Venner i Provinsen

JULEKATALOGEN

med Illustrationer af alle de nye Ting vi har taget hjem

Her er Masser af nye Ting til Jer

Hvis I skriver efter Julekatalogen nu faar I den tilsendt saa snart den udkommer (medio November)

Her er alt, hvad en Spejder kan ønske sig

A/s Lejr- og Spejderhuset

Officielt Depot for Det danske Spejderkorps

Nørregade 15, København K.

Telefon Byen 4986

Vore Nyheder

Lige siden Lejr- og Spejderhuset blev oprettet, har vi arbejdet paa, at I skulde kunne faa alle de nyeste og bedste Ting, der findes indenfor Lejr- og Frilufts- og Spejder Omraadet.

Der er ikke gaaet en Maaned i den Tid vi har eksisteret, hvor vi ikke har fundet et eller andet nyt til Jer, snart har det været Rekvizitter, der var mere praktiske og stærkere end de hidtil anvendte, snart har det været noget, der var morsommere, fikser, smukkere end I før havde set det. I mange Tilfælde har vi skaffet Jer Udrustningsgenstandene billigere end I før har kunnet faa dem, og Gang paa Gang har det drejet sig om Ting, der var noget aldeles nyt for jer, Ting, der tidligere overhovedet ikke havde været til at faa her i Landet.

Som et Resultat heraf er vi lidt efter lidt naaet saa vidt, at vi tør kalde os selv et virkeligt Lejr- og Spejderhus.

Vi overdriver ikke, naar vi siger, at vi i dette Øjeblik staar paa Højde med de førende Lejr- og Spejderhuse i London og Paris. Vi staar i stadig Forbindelse med disse Huse, og hvad I kan faa disse Steder, kan I ogsaa faa hos os. Naturligvis er vi ikke færdige — vi vokser stadig og da der for hver Dag er flere og flere af Jer, der køber deres Ting hos os, hjælper I os selv til at løse Opgaven til stedse større Fuldkommenhed.

Det vi gerne vilde naa, var at komme paa Højde med et Vidunderhus vi engang har set i New York, og som ogsaa nu horer til vore faste Forbindelser.

Det vilde være forfærdeligt morsomt. Den Dag vi naaede saa vidt, tror jeg vi vilde lave en mægtig Fest for Jer.

Foreløbig kan vi glæde Jer med, at vi faar en Masse dejlige, nye Ting hjem til Jer til Julen.

Vi glæder os blot til at vise Jer det alt-sammen.

Jeres

Lembcke